

Llums, càmera, ACCIÓ!

Helena Lüttich Gómez

"Todo lo que una persona puede imaginar, otras podrán hacerlo realidad"

Julio Verne

PRESENTACIÓ

Títol: Llums, càmera, ACCIÓ!

Centre: Sant Antoni de Pàdua, Salesians de Mataró

Curs: 2n de Batxillerat

Grup: B

Nom i cognoms de l'alumne/a: Helena Lüttich Gómez

Nom i cognoms del tutor/a: Carmen Julià i Spà

Data de lliurament: 19 de Desembre de 2013

Signatures:

Signatura alumne/a

Signatura tutor/a

ÍNDIX

1.INTRODUCCIÓ	5
2.EL CURTMETRATGE	8
2.1.Història del curtmetratge.....	9
2.2.L'anàlisi de curtmetratges	10
3.EL GUIÓ	15
3.1.Tipus de guió	15
3.2.Elaboració d'un guió	16
3.3.Característiques del guió	16
3.4.Indicacions generals per escriure un guió.....	17
3.5.El guió dels curtmetratges.....	17
3.5.1.Com escriure el guió d'un curtmetratge	18
3.5.2.Escriptura d'una escena	18
3.6.Gèneres de pel·lícules	20
4.PREPRODUCCIÓ.....	25
4.1.Com començar a escriure un guió.....	25
4.1.1.Idees per escriure un guió.....	26
4.1.2.Descripció dels personatges	29
4.2.El meu guió.....	30
4.3.Guíó amb veu En Off	37
4.4. <i>Storyboard</i>	40
4.5.Càmera	48
4.5.1.Complements de la càmera	49
4.6.Equip tècnic	50
4.7.Actors	53
4.8.Localitzacions	54
4.9.Vestuari i maquillatge	57
4.10.Pressupost de rodatge	57
4.11.Pla de rodatge	59

5.PRODUCCIÓ	60
5.1.La il·luminació	60
5.2.La composició.....	62
5.3.Els moviments de la càmera	62
5.4.El so	66
5.5.La direcció	67
6.POSTPRODUCCIÓ.....	68
6.1.Muntatge	68
6.2.So i música	68
6.3.Publicitat.....	69
6.4.Festivals i Internet.....	70
7.CONCLUSIÓ	71
8.AGRAÏMENTS	73
9.REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES.....	74
10.ANNEXOS.....	78
10.1.Entrevista a Jordi Estapé	78
10.2. <i>Enquesta pensada per a nois d'entre 15 a 19 anys</i>	82
10.2.1.Budiatge enquesta realitzada a 100 nois i noies d'entre 15 a 19 anys.	83
10.3.Proposta Margarida Bassols	85

1. INTRODUCCIÓ

El meu treball tracta sobre el procés de creació d'un curtmetratge. Vaig escollir aquest tema perquè sempre m'ha apassionat el cinema. M'agrada actuar i veure actuar, m'encanta com una persona pot convertir-se en una altra totalment diferent a través d'un personatge, i m'agrada, encara més, que els espectadors vegin aquella persona tan i tan real, que puguin compartir sentiments, és a dir puguin sentir el dolor del personatge, la felicitat, l'angoixa... Vaig estar tres anys fent classes de teatre, i ho vaig haver de deixar pels estudis, per això vaig pensar que si havia de fer un treball havia d'estar obligatòriament relacionat amb el cinema o el teatre. Un altre dels motius de l'elecció va ser que creia que el treball seria completament viable, perquè haver d'escriure un guió no suposaria un sacrifici per a mi, ja que m'agrada escriure i fins i tot en el meu temps lliure he escrit breus contes. La part pràctica pensava que també seria factible doncs hi havia gent disposada a actuar en el meu futur film.

L'objectiu del meu treball és explicar d'una manera fàcil, però precisa, com es crea una pel·lícula, tots els passos a seguir, tota la gent que s'hi dedica en el projecte, és a dir mostrar tota la feina que hi ha al darrera, realment l'espectador només veu els 120, 90, 30, 15, 10, 5, minuts que dura la pel·lícula però abans que aquesta s'estreni hi ha molta dedicació, treball i esforç per part de moltes persones, i pretenc que així es valori també una mica més la feina de cada una d'aquestes persones. A més el meu propòsit principal és aconseguir crear un curtmetratge i demostrar que, amb esforç, és pot aconseguir el que un vol.

He estructurat el treball de manera que primer em vaig informar del què és un curtmetratge i la seva història mitjançant llibres i pàgines web. Quan vaig tenir clar què era un curtmetratge -i n'havia vist moltíssims per internet- vaig decidir analitzar-ne un quants. Després d'això vaig creure necessari saber amb precisió el que era un guió, el tipus, com s'elaboraven, els seus trets generals, i

les característiques dels guions dels curtmetratges, en concret. Sabent tot això ja tenia tots els ingredients per a escriure el meu propi guió, però per estar encara més segura li vaig fer una entrevista a un company d'art dramàtic, Jordi Estapé, que té experiència en el tema i em va ajudar bastant. Després, seguint el consell del meu company, vaig fer una pluja d'idees per decidir el tema del meu film. Com no em decidia fàcilment, vaig passar una enquesta a 100 joves d'entre 15 a 19 anys per saber els seus interessos cinematogràfics. Un cop encaminat més o menys el tema, la meva tutora em va proposar que escrivís tres idees completament diferents per la meva pel·lícula. Vaig escollir la que més em va agradar i la vaig retocar perquè fos totalment del meu gust. Quan vaig tenir la idea redactada vaig seguir el consell de Margarida Bassols, professora de la UAB, i vaig redactar la descripció dels tres personatges que apareixen en el meu curt, tant físicament com psicològica. Quan vaig tenir la descripció vaig decidir-me a escriure el meu guió. El primer guió que vaig fer va ser amb diàleg, però com no m'acabava de convèncer, vaig passar un bon temps estancada, no sabia si canviar completament la història del film o retocar-la i, finalment, vaig decidir fer el guió amb veu En Off per així fer-ho més original i atractiu. Després d'escriure per fi el guió definitiu, vaig redactar la sinopsi i vaig cercar per llibres i Internet perquè servia un *storyboard* i com fer-ne un i vaig fer el meu a mà alçada, tot i que abans havia intentat fer-ho amb el programa d'ordinador Bipstrisp, però no me'n vaig sortir del tot bé perquè no vaig trobar les localitzacions ni l'*atrezzo* idoni. Vaig buscar informació sobre el tipus de càmera i de complements que s'utilitzen en els rodatges professionals i vaig decidir els que jo utilitzaria basant-me en el que tenia al meu abast. Em vaig informar sobre tota la gent que estava implicada i que havia de treballar dur per crear una pel·lícula, tot l'equip tècnic i actors i vaig cercar aquelles persones les qual participarien en el meu film. Vaig decidir les localitzacions del meu curtmetratge a més de fer un pressupost i un pla de rodatge per així tenir-ho tot molt més organitzat. Abans de gravar m'havia informat sobre la il·luminació, la composició, els moviments de la càmera, el so i tota la feina d'un director i vaig posar-ho en pràctica a la meva manera. Després de tenir totes les escenes gravades, vaig muntar, amb Nero 2014, tota la pel·lícula i, a

més, li vaig afegir música i sons especials. Quan vaig haver de passar el projecte a format pel·lícula creia que el món s'acabava, com havia utilitzat un programa de versió prova no estava l'opció d'exportar el projecte per això vaig haver de moure cel i terra per descobrir com passar-ho a format pel·lícula (sóc una mica negada amb l'ordinador). Un cop tenia la pel·lícula gravada, vaig preparar un petit apartat de publicitat del film, vaig dissenyar el cartell publicitari, la caràtula del DVD, i el disseny del CD amb els programes Photosop i Illustrator. Després em vaig informar sobre festivals i sobre com pujar curtmétratges a Internet, però no em vaig sentir atreta pel tema.

Per començar el meu treball, m'agradaria definir d'una manera clara i entenedora què és un curtmetratge. Això farà més fàcil la immersió en el món cinematogràfic.

2.EL CURTMETRATGE

El curtmetratge és una producció audiovisual o cinematogràfica d'una durada inferior als 30 minuts. Els seus subgèneres abasten els mateixos tipus que els de les produccions de major durada, però a causa del seu cost més reduït, acostumen a tractar temes menys comercials tractats amb una gran llibertat creativa. Molts joves creadors trien aquestes produccions per fer els seus primers passos en la indústria cinematogràfica, i alguns directors de cinema, ja consagrats, van començar la seva professió amb reeixits curtmetratges que els van impulsar a la fama. Actualment, l'abaratiment de les noves tecnologies digitals i el seu acostament a la producció amateur, ha suposat una revolució en el món del curtmetratge, en què els joves realitzadors poden començar eludint les grans despeses que fins ara suposava la realització d'aquestes obres. La realització de curtmetratges prolifera de forma eminentment autodidacta perquè no és un gènere definit del tot. Per aquest motiu, l'anomenat "curt" és una plataforma d'impuls dels nous estils narratius i visuals, i la transgressió de les normes clàssiques de la cinematografia hi té cabuda en aquestes obres.

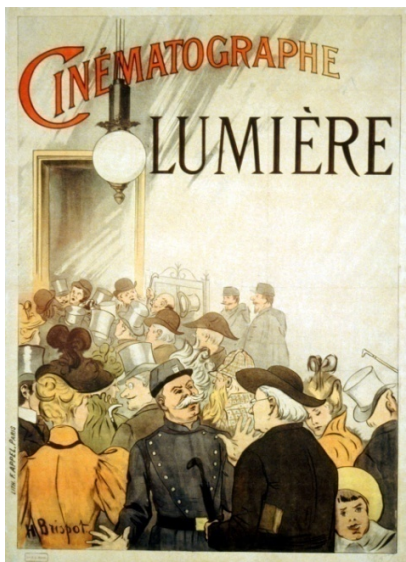
Un dels grans problemes a què s'enfronten els escriptors de curtmetratges és l'absència d'un mercat definit. Són encara pocs els circuits d'exhibició comercial de curtmetratges malgrat que, d'altra banda, i paral·lelament, els concursos i Festivals d'aquest gènere augmenten cada any. Sobretot Internet, està representant cada vegada més una plataforma de difusió del curtmetratge. De fet, el curtmetratge s'ha convertit en un dels formats que millor s'adapta a internet i les seves característiques (curta durada i producció menys complexa) s'adapta millor que cap altre gènere cinematogràfic a les necessitats dels espectadors.

Si bé la seva comercialització ha estat sempre més difícil que la dels llarg metratges, ara aquesta situació ha canviat i "penjar" una obra d'aquest tipus a la xarxa permet que els internautes puguin accedir a unes peces audiovisuals abans amb prou feines accessibles, amb la que augmenta considerablement el seu mercat. D'altra banda, el desenvolupament viscut pel curtmetratge amb l'aparició de les noves tecnologies ha servit perquè guionistes, directors, actors i productors d'aquest tipus d'obres hagin posicionat els seus curts com un gènere independent del llarg metratge i ho s'hagin desvinculat de la idea que aquestes obres són un pas previ cap a les pel·lícules de llarga durada.

Després de saber i entendre el que és un curtmetratge m'agradaria que coneguéreu la seva història, és a dir com va néixer, i qui van ser els pares.

2.1.Història del curtmetratge

Es pot considerar que el cinema va néixer oficialment el 28 de desembre de 1895, quan els germans Lumière van mostrar als espectadors un dels seus primers films, "La llegada de un tren a la estación de Ciotat". Això es va estendre, i aquests tipus de pel·lícules, que sempre tractaven sobre moments de la vida laboral o familiar es van fer populars. Captaven l'atenció del públic,

però qui va fer que el cinema fes un gir de 180 graus va ser Georges Méliès. Ell va canviar la visió del cinema, va fer que les pel·lícules incorporessin elements com la fantasia, la màgia... la ficció, amb curts com, "Viaje a la luna"(1902) o "Viaje a través de lo imposible"(1904). Després d'ell els cineastes van experimentar amb tècniques i efectes especials com fer desaparèixer coses, realitzar diferents tipus de plans amb la càmera i gravant

ficció. Però el públic no es conformava amb aquests curts; en volien més i per aquesta raó els directors es van veure obligats a augmentar la duració dels seus films. La gent estava disposada a pagar per veure llarg metratges i per això semblava que tenien més sortida que no pas els curtmetratges. Tot i això, al principi de la dècada dels anys 20, els curtmetratges es van fer notar per sobre de les pel·lícules llargues. Un mercat encapçalat per Walt Disney, Charles Chaplin i Laurel i Hardy, van situar els curtmetratges als primers llocs de la llista de popularitat.

Amb el pas dels anys, la societat i la televisió han anat apostant més fort pels llargmetratges i això ha provocat que els curtmetratges quedin en segon pla, situant els curts a l'àmbit publicitari. De totes maneres els "grans" ens han deixat curts mítics i encara es continuen fent curts de gran qualitat.

2.2.L'anàlisi de curtmetratges

Abans de començar a escriure el meu propi curt he cregut convenient veure altres curtmetratges i documentar-me. Per això he decidit analitzar alguns curts els quals tenen o bé popularitat en la xarxa, o són coneguts per ser grans èxits o simplement els he trobat interessants.

Bad Animals/ Animals Dolents

Director: David Birdsell

Any: 2001

Duració: 4:44 minuts

Nacionalitat: Amèrica

Un senyor espera assegut a la parada del bus, i s'adona que a l'altra banda del carrer hi ha una gallina gegant que el mira fixament. L'home intenta ignorar-la, però l'animal creua el carrer i se li apropa encara més. Abans que la gallina pugui abastar-lo el bus arriba, i l'home hi puja. Un cop l'home a dalt, se n'adona que hi ha un ratolí gegant que també el mira i, a sobre se li asseu al

costat. L'home molt incòmode i desconcertat, decideix baixar, però el ratolí el segueix. Mentre camina es troba de cara un os. El ratolí i l'os comencen a pegar l'home. L'home intenta fugir, però quan està fugint apareix la gallina amb un cotxe descapotable, i entre els tres animals deixen l'home inconscient, l'entaforen al maleter i arrenquen.

Aquest curt no és gens espectacular, té una baixa qualitat d'imatge bastant i no sembla gaire professional. Més que res em va cridar l'atenció perquè és un curt mut, creatiu i molt absurd. Vaig creure que pagava la pena comentar-lo perquè no és gens típic, és a dir, les seves característiques són peculiars, i això a mi m'interessa perquè així podré conèixer els diversos tipus de curtmetratges i poder finalment decidir quines característiques concretes tindrà el meu.

La culpa

Director: David Victori

Any:2012

Duració: 12:51 minuts

Nacionalitat: Espanya

Un home puja unes escales de cargol, arriba a una porta i s'atura (és un flashback). Es veu el mateix home amb la seva parella caminant. Ella li comunica que està embarassada, s'abracen, s'alegren. Apareix la mateixa imatge de l'home davant de la porta (flashback). Apareix un altre cop la parella. A ell el truquen per telèfon i ella decideix dirigir-se al cotxe tot sola, mentre ell acaba de parlar. L'home perd de vista a la dona i llavors comença a caminar a poc a poc en direcció al cotxe. De sobte veu un home corrents en direcció contrària a ell, l'home topa amb ell i cau a terra. Ell veu que l'individu porta la bossa de la seva dona, però abans que pugui fer res, se'n va corrent amb la bossa. L'home sense pensar-s'ho es dirigeix on es troba la seva dona. És a terra enmig d'un basal de sang. Apareix la imatge de l'home davant de la porta, aquest cop fent palanca per poder entrar. Ho aconsegueix, entra i treu una

pistola. L'home es dirigeix al menjador i apunta l'home que es troba assegut al sofà. Aquell home és el lladre que va assassinar la seva dona. Abans que el lladre pugui reaccionar el mata en presència del seu fill. L'home es sent molt malament i intenta fugir. Baixa les escales, però tota l'estona es troba en el mateix pis. És com si donés voltes en cercle i no pot sortir d'allà. Veu el nen que surt per la porta i torna entrar a casa del lladre. Se sent culpable i no sap que fer. Torna a intentar fugir però veu el cadàver, i quan l'està mirant el nen l'apunyala per l'esquena. L'home s'aixeca però quan surt per la porta, es troba sense cap ferida i amb la pistola a la mà com abans de matar al lladre. Es veu un altre cop com l'home va en direcció al menjador i apunta el lladre, però aquest cop no dispara sinó que li pregunta perquè va matar la seva dona. L'assassí respon que va ser un accident i l'home l'insulta i l'apunta de més a prop. De sobte, apareix el fill del lladre i el seu pare li demana que se'n vagi a la seva habitació, però l'home vol que el lladre expliqui al seu fill el que va fer. Quan l'home es distreu i el lladre li pren la pistola de les mans. Ara és ell qui l'apunta a ell i li demana que se'n vagi de la seva casa. L'home surt de la casa i es troba altre cop davant de les escales que anteriorment no podia baixar, però amb una diferència: ara les pot baixar. L'assassí ara intenta perseguir-lo però quan intenta baixar les escales es queda atrapat, com si donés voltes en cercles. Quan l'home aconsegueix finalment sortir de l'edifici, el lladre es queda donant voltes sense poder sortir d'allà.

Aquest curt ha guanyat el festival de "Your Film" que se celebra a Venècia. Una gran qualitat d'imatge, uns plans perfectes, els diàlegs molt encertats i una música de fons interessant. El director utilitza la tècnica del flashback. És una història molt interessant sobre la venjança i el seu poder de destrucció.

The Spirit of Christmas/ L'Esperit del Nadal

Director: Trey Parker y Matt Stone

Any: 1995

Duració: 5 minuts

Nacionalitat: Amèrica

Uns nens discuteixen sobre el significat del Nadal mentre juguen amb la neu, quan de sobte se'ls apareix Jesús i els explica que el Nadal es celebra en el seu honor. Els nens no se'l creuen i Jesús els diu que ha de parlar amb el Pare Noel perquè aquest ha arruïnat l'Esperit del Nadal perquè l'ha convertit en una celebració materialista. Jesús es troba amb el Pare Noel i els dos comencen una divertida baralla sota la mirada atenta dels nens. Les criatures intenten separar-los i els diuen que el Nadal és una època per estar units i en pau. Finalment, Jesús i el Pare Noel reflexionen i queden com amics.

En aquest curt a primera vista, no veiem res gaire destacable, ni l'animació, ni la qualitat d'imatge, ni el so, ni tampoc la història. Però el realment interessant és el fet d'enfrontar Jesús amb el Pare Noel. El curt va ser un èxit i els seus creadors van fer una sèrie basada en les aventures de quatre nois de barri mal educats: la mítica sèrie de South Park.

Historia de un letrero/ Història d'un cartell

Director: Alonso Alvarez Barreda

Any: 2008

Duració: 5:58

Nacionalitat: Mèxic

Un home cec i pobre amb roba gastada es troba assegut demanant caritat amb un cartell que posa: "Ten compasión. Estoy ciego". Es veu com alguna persona li llança monedes. Arriba un home ben vestit i es fixa en ell i en el seu cartell. Agafa el cartell del cec i decideix escriure-hi una altra frase. Es veu com a l'home cec la gent li comença a donar moltes més monedes. El cec

no sap encara la raó. L'home ben vestit torna a aparèixer i el cec li pregunta què ha escrit en el seu cartell. Li contesta que ha escrit el mateix però amb diferents paraules. Finalment es veu la imatge del cartell on posa: "Hoy es un hermoso día y no puedo verlo..."

Aquest curt va guanyar el premi de Special Cannes 2008. Gairebé no hi ha diàleg, és molt fàcil d'entendre i té un alt contingut emocional. A tall de curiositat, es diu que és un plagi del curtmètratge "Una limosna por favor" del director espanyol Francisco Cuenca Alcaraz.

Després d'analitzar diferents tipus de curtmètratges i de veure'n centenars, he decidit centrar-me en el guió dels curtmètratges, ja que aquest és l'objectiu del meu treball. Per això primerament hem d'entendre el que és un guió.

3.EL GUIÓ

El guió recull tots els diàlegs dels personatges i els aspectes tècnics de les escenes que hauran de convertir-se en imatges posteriorment. El guió és estàtic, és un missatge fix que l'espectador, pot rebre de diferents formes però que no pot canviar ni alterar. El guió, juntament amb la imatge, són els factors més importants d'una pel·lícula. L'estructura d'un guió ha de ser senzilla, sintètica i intel·ligible i escriure'l és la part més important de tot el procés.

Els diàlegs caracteritzen al personatge. Cada personatge té la seva pròpia forma de parlar i té expressions úniques que el diferencien de qualsevol altre personatge de l'obra. Els diàlegs, presenten al personatge, mostren les seves ambicions, els seus somnis, el seu estat emocional, la relació que guarda amb altres personatges, etc. A més conviden a revelar les característiques psicològiques del personatge. Però també aclareixen el sentit de les imatges, hi ha imatges que es poden confondre amb facilitat i la funció del guió és ajudar a interpretar-les de la manera correcta i adequada. Per una altra banda els diàlegs completen les imatges, hi ha escenes que no es veuen però que es sap que existeixen gràcies al diàleg. Per exemple: una discussió passada o el que ha esdevingut mentre el protagonista (i la càmera) eren al bany. El diàleg fa possible que es coneixi el passat dels personatges encara i no haver-los vist en cap escena. També modera la tensió de les escenes, si el diàleg és relaxat i tranquil es sobreentén que tot va bé, si és agitat i ràpid, la tensió de l'espectador augmenta.

3.1.Tipus de guió

Hi ha cinc tipus diferents de guió. El diàleg, que és un intercanvi de paraules entre dos o més personatges. El **soliloqui**, que és quan el personatge parla sol. El **monòleg**, que és quan el personatge també parla sol però, a diferència del soliloqui, no mou la boca, sinó que s'escolten els seus pensaments, en la veu en off. El **Cor**, que és quan un grup de personatges parlen alhora (avui dia, aquest recurs ha perdut popularitat, tan sols s'usa en el

musical). I per últim el **narrador**, que és quan es sent una veu explica una història.

3.2.Elaboració d'un guió

El primer que es necessita per elaborar un guió és tenir al cap una història clara i concisa i uns personatges sòlids, amb caràcter i emocions. Seguidament es requereix fer una sinopsi general de l'obra per determinar la història. Tractar la sinopsi i explicar-la de manera més àmplia, amb més detall. Quan ja és té acabada es necessita redactar els diàlegs de cada personatge. És aconsellable per els escriptors llegir el que s'ha escrit el dia anterior per veure si continua semblant igual de correcte. Si continua semblant bo ja es tindrà una escena acabada, i així s'ha d'anar fent fins a enllestir totes les escenes que compondran el guió.

3.3.Característiques del guió

- El guió ha de comunicar emocions
- El guió ha de plantejar un conflicte, no pot ser passiu, ha d'haver-hi moviment, acció.
- Els diàlegs han de ser senzills, curts i fàcils d'entendre.
- El guió ha de resultar natural doncs l'espectador ha de creure que està assistint a una conversa real.
- El guió ha de ser ràpid. No en totes les escenes, és clar. Però en la majoria d'elles hi ha de predominar el guió ràpid i astut, enginyós, irònic a vegades, que capti l'espectador, que el mantingui atent.

3.4.Indicacions generals per escriure un guió

Tipus de pàgina: DINA 4

Mida de lletra: cos 12 o 11

Interlineat: doble o 1,5

Separació: deixar una línia en blanc entre descripció i diàleg i entre diàleg i diàleg. Deixar dues línies entre escena i escena.

Paginació: numerar les pàgines per facilitar la les tasques de localització.

Durada: la referència estàndard és d'un minut per pàgina, però tot depèn de les característiques del guió.

*S'ha de tenir en compte que aquestes característiques són referencials; després cada escriptors les adapta al seu gust.

3.5.El guió dels curtmetratges

Els curtmetratges, per la seva poca durada, prescindeixen de diàleg la majoria de les vegades. No tots els curts són muts però la majoria es basten de gestos, mirades, imatges, música, coreografies, etc, per transmetre el missatge a l'espectador. El diàleg en els curtmetratges no és tan important com en els llargmetratges. S'ha de recordar que els curtmetratges són pel·lícules curtes experimentals. En els curtmetratges amb diàleg, el guió sol ser molt simple: només s'usa si és estrictament necessari usar-lo. Això passa ja que els directors de curts no són directors de llarg metratges, no tenen grans pressupostos per rodar la seva pel·lícula, el pressupost surt de la seva butxaca i no es pot perdre ni un segon ja que això suposa perdre diners.

3.5.1.Com escriure el guió d'un curtmetratge

S'ha d'establir el més aviat possible la situació. Un curtmetratge és tan curt que no hi ha ni un segon a perdre. S'ha de fer avançar àgilment la trama. S'han de suprimir escenes supèrflues, que no siguin de extrema necessitat. S'ha de fer ús només de les escenes necessàries perquè l'espectador entengui el curtmetratge. S'ha d'establir una situació d'urgència. Si el curt transcorre a velocitat lenta, se l'hi ha de donar una empenta. La història ha d'acabar amb una bomba. Per acabar de rematar el curtmetratge es necessita un final èpic i sorprenent. Un final que els espectadors no esperin, que els desconcerti. Un bon exemple és el del curt "Una lliçó de vida" que quan sembla que tot s'arreglarà i que el curt tindrà un final feliç, la protagonista mor.

3.5.2.Escriptura d'una escena

Una escena està formada per:

- El **títol**: totes les escenes estan encapçalades per un títol, en majúscules i en negreta. En el títol ha d'aparèixer el número d'escena, la localització, si és interior o exterior i la indicació de llum (moment del dia en què es desenvolupa l'acció).

Ex: **ESC . 009 . CASA GUILLEM . INT . MIGDIA .**

- Les **descripcions**: quan sigui necessari, el guionista descriurà la situació en què es desenvolupa l'acció.

Ex: La casa està bruta i les finestres tancades. En GUILLEM es deixa caure sobre el sofà, cansat. Arriba la CARLA amb una escombra a la mà dreta i un recollidor a l'esquerra.

- Els **diàlegs**: Situats al centre de la pàgina i aniran encapçalats pel nom del personatge.

Ex:

GUILLEM

He treballat tretze llargues hores. No voldràs que em posi a netejar ara!

- Les **acotacions**: són indicacions que s'escriuen entre parèntesi dins els diàlegs, en cursiva. Poden ser dietètiques (si indiquen una acció del personatge), escèniques (si informen sobre aspectes tècnics, com l'espai) o dramàtiques (si aclareixen l'actitud del personatge)

Ex:

CARLA

Jo també estic cansada (s'asseu al sofà)

GUILLEM

(En Guillem la mira amb menyspreu i simula un somriure)

Posem-nos a netejar la casa.

Exemple complet

ESC . 009 . CASA GUILLEM . INT . MIGDIA .

La casa està bruta i les finestres tancades. En Guillem es deixa caure sobre el sofà, cansat. Arriba la MARÍA amb una escombra a la mà dreta i un recollidor a la mà esquerra.

GUILLEM

He treballat tretze llargues hores. No voldràs que em posi a netejar ara!

CARLA

Jo també estic cansada (s'asseu al sofà)

GUILLEM

(En Guillem la mira amb cara de menyspreu i simula un somriure)

Posem-nos a netejar la casa.

3.6.Gèneres de pel·lícules

Hi ha diferents gèneres de cinema, per tant, el guió ha d'adaptar-se al gènere de la pel·lícula, tenint en compte, clar, que el guió queda subjecte a l'estil del guionista i/o director. Ara veurem els diferents gèneres:

Thriller

Els guions d'un Thriller se centren molt en l'escenificació, els moviments de la càmera, les llums i la posició dels actors ja que el seu objectiu principal és crear por i tensió en l'espectador. Es parla molt de tot el que es veu a pantalla i de com ha de ser exactament cada escenari. El diàleg és lent i sempre amaga un misteri darrere dels diàlegs. Es solen deixar coses per dir, s'oculten detalls, o es parla d'una situació com si l'espectador l'hagués viscut però, en realitat, no. Aquest estil s'usa per intrigar. La trama del film està format per fets irrealis, imaginaris, impossibles i, sovint, esgarriposos.

Algunes de les millors pel·lícules de Thriller són: "Seven" o "Se7en" escrita per Andrew Kevin Walker, "Shutter island" escrita per Laeta Kalogridis,

"V for vendetta" escrita per Andy i Lana Wachowski i "L'illusionniste" escrita per Jacques Tati.

Drama

El guió dramàtic està ple d'acotacions dramàtiques que donen molta informació sobre el personatge, sobre les seves reaccions, les seves expressions i, fins i tot, van més enllà del que es veu a pantalla. El seu objectiu principal és commoure l'espectador.

Algunes de les millors pel·lícules de drama són: "The Pursuit of Happyness" escrita per Steven Conrad, "Titanic" escrita per James Cameron, "La vita è vella" escrita per Roberto Benigni i "The Boy in the Striped Pyjamas" escrita per Mark Herman.

Comèdia

Els guions còmics contenen moltes línies de diàleg i molt poca descripció, ja que la comèdia es caracteritza per l'espontaneïtat. El guionista no descriu els escenaris i les actituds dels personatges, sinó que se centra en la comicitat del guió. Moltes vegades les línies són desgavellades i fins i tot es perd el sentit ja que una línia pot no tenir relació amb l'anterior. Aquest mètode s'utilitza per provocar el riure en l'espectador.

Algunes de les millors pel·lícules de comèdia són: "Bruce Almighty" escrita per Steve Oedekerk, Mark O'Keefe i Steve Koren, "Home alone" escrita per John Hughes, " 50 first dates" escrita per George Wing i "Big Momma's House" escrita per Darryl Quarles i Don Rhymer

Romàntic

Les pel·lícules romàntiques són, o bé, dramàtiques, o bé, de comèdia. Així que tenen, o bé les característiques del cinema dramàtic o de la comèdia però, amb la diferència que l'acció es centra majoritàriament en dos personatges principals entre els quals naixerà l'amor. Els guions solen ser lents i sensibles, i en ells es dóna especial importància als sentiments, amb la presència de diàlegs una mica més àgils.

Algunes de les millors pel·lícules romàntiques són: "The notebook" escrita per Jan Sardi i Jeremy Leven, "A walk to Remember" escrita per Karen Janszen, "P.S.I I love you" escrita per Steven Rogers i Richard LaGravenese i "Pearl Harbor" escrita per Randall Wallace.

Acció

Les pel·lícules d'acció es caracteritzen per ser ràpides, així que el guió també ho és. Els guions de les pel·lícules d'acció són, per dir d'alguna forma, els més equilibrats. Tenen, gairebé per parts iguals, la mateixa quantitat de descripció que de diàleg. La descripció serveix per posar a l'espectador en situació, ja que en les pel·lícules d'acció una de les coses més importants és l'escenari, el marc. El diàleg serveix per informar a l'espectador del que està passant, és a dir, per explicar la raó del conflicte. El diàleg no conté massa informació i serveix per enllaçar un fet amb un altre per donar sensació de rapidesa.

Algunes de les millors pel·lícules d'acció són: "Gladiator" escrita per John Logan, William Nicholson i David Franzoni, "The Terminator" escrita per James Cameron, William Wisher i Gale Anne Hurd, "Rocky" escrita per Sylvester Stallone i "The Matrix" escrita per Andy i Lana Wachowski.

Cinema Musical

El guió del cinema musical és com qualsevol altre guió amb l'excepció que en aquest el diàleg és reduït i s'introdueixen cançons i coreografies. La descripció és escassa i el diàleg molt simple ja que tot el pes de l'obra recau en la part musical del film.

Algunes de les millors pel·lícules de cinema musical són: "Grease" escrita per Allan Carr i Bronte Woodard, "Moulin Rouge" escrita per Baz Luhrmann i Craig Pearce, "Dirty Dancing" escrita per Eleanor Bergstein i "Charlie and the Chocolate Factory" escrita per John August.

Animació

El cinema d'animació normalment (no sempre) va dirigit al públic infantil, així que acostuma a introduir cançons i melodies. Les pel·lícules d'animació no són massa intenses així que els guions tampoc ho són. El diàleg és senzill i simple. No hi ha descripció alguna perquè el film es fa amb ordinador i no hi ha càmeres que necessitin descripció d'escenaris o actors que els calguin acotacions sobre les seves actituds i expressions. En les pel·lícules d'animació s'utilitzen dibuixos i esquetxos per crear les imatges en moviment. El diàleg del guió és necessari perquè els actors de doblatge puguin posar veu als personatges de l'obra.

Algunes de les millors pel·lícules d'animació són: "The Lion King" escrita per Jonathan Roberts, Linda Woolverton i Irene Mecchi, "Toy Story" escrita per Joel Cohen, Alec Sokolow, Joss Wedhon i Andrew Stanton, "Finding Nemo" escrita per Bob Peterson, David Reynolds i Andrew Stanton i "Ice age" escrita per Michael Berg, Michael J. Wilson i Peter Ackerman.

Després de saber els tipus de guions que hi ha em toca decidir a mi. Els primers que he descartat sense dubtar són: la comèdia ja que crec que fer una pel·lícula que faci riure al públic és realment difícil, l'animació perquè no dispo de programes i realment no em sento atreta per aquest tipus de guió i el musical ja que no puc trobar actors en el meu entorn els qual estiguin disposats a actuar cantant. Per tant em queden el drama, el thriller i el romanç. Com no em decidia i no sabia per on començar vaig decidir fer-li una entrevista a un amic i company d'art dramàtic, Jordi Estapé, el qual té experiència en la creació de films i així poder assolir més coneixements sobre els guions i els curtmetratges i la seva elaboració.

4.PREPRODUCCIÓ

El procés de preproducció comprèn des del moment que neix la idea fins al moment que es comença a rodar el film. És una de les parts més importants del procés de la producció d'un curtmetratge perquè és el moment en què s'organitza i es determina tota la feina. En aquesta fase s'escriu el guió, es busquen els actors, es lloga l'equip requerit, es contracta l'equip tècnic, es busquen els escenaris on filmar, es demanen els permisos pertinents, s'escull i es dissenya el vestuari, es decideix el tipus de maquillatge, s'escull la música de fons, es busca l'atrezzo i els complements necessaris, es confecciona el pla de rodatge i s'estableix un pressupost.

El meu procés de preproducció no és com el que segueixen els professionals. Els passos són semblants però adaptats a les meves necessitats i a les meves carències.

4.1.Com començar a escriure un guió

Seguint el consell de Jordi Estapé el primer que vaig fer va ser una pluja d'idees per determinar el tema del meu curtmetratge.

Pluja d'idees:

*Malaltia greu

*Catalanofòbia

*Assetjament

*Anorèxia

*Homofòbia

- *Maltracte a la dona
- *Crim imperfecte
- *Drogues i el món que les envolta
- *Robatori
- *Atemptat
- *Assetjament per Internet
- *Herois

El primer tema el qual vaig triar, va ser l'assetjament, però no m'acabava de fer el pes. Així que vaig passar una enquesta a 100 joves d'entre 15 a dinou anys per tenir una idea del que més els interessava i basar-me més o menys ens les preguntes a l'hora de fer el meu guió. El tipus de film que prefereixen els joves són els thrillers o els romàntics. Quant a tema de la pel·lícula més de la meitat van escollir quotidià i proper. En el tipus de personatges van contestar que els que més els commouen són els adults i els adolescents. Basant-me més o menys en això perquè la meva pel·lícula tingui un cert "èxit", la meva tutora em va proposar que redactés 3 idees diferents i així em seria molt més fàcil decidir-me.

4.1.1.Idees per escriure un guió

Idea 1

Una noia va de festa amb les seves amigues, és el seu aniversari i es fan fotos. Quan arriba a casa seu al sofà, la seva mare li pregunta com ha anat. Ella diu que tot molt bé. La mare li fa un peto de bona nit i se'n va a dormir. La noia

es queda al sofà i agafa la càmera i comença a mirar les fotos que s'ha fet amb les seves amigues. La noia comença a neguitejar-se: en la primera foto en què apareix ella hi ha, just darrera seu, una ombra sospitosa. Pensa que potser ha estat una imperfecció de la càmera, però va passant fotos i en totes apareix darrere seu aquella ombra. La noia deixa anar la càmera una mica espantada i comença a mirar darrera seu sense parar, com si esperés trobar-s'hi a algú. S'agafa les cames amb els braços amb molta força i s'intenta convèncer que allò no és res. Per confirmar-ho decideix fer-se una foto. Es fa una foto i no gosa mirar la càmera. Quan, per fi gira la càmera, quelcom estrany apareix al seu darrera i quan la noia es gira l'escena queda en negre.

Idea 2

Una parella surt d'un restaurant, semblen feliços. Decideixen donar un passeig per la platja. El passeig és agradable, la llum de la lluna els il·lumina. S'asseuen a unes roques de cara al mar aleshores la noia amb un somriure decideix donar-li tímidament la notícia que està embarassada. Ell, molt feliç l'estreny entre els seus braços. Parlen sobre el seu futur junts i riuen. Sona el telèfon del noi, ell l'agafa i comença a parlar amb un vell amic, va parlant i li dóna també la feliç notícia al seu amic. Va donant voltes mentre parla pel telèfon, s'entrebanca i queda estès a terra mentre es va formant un bassal de sang al voltant del seu cap. La noia s'aixeca ràpidament d'on era asseguda i corre fins arribar on ell es troba estès. S'agenolla, crida i plora sense parar, pronuncia el seu nom amb un xiuxiueig, li acarona la cara i l'abraça amb força.

Idea 3

Es veu una noia a un institut. Està sola perquè no té amics. Es veu com les altres noies es riuen d'ella. Ella les intenta complaure, intenta ser com elles, sense èxit. Durant una classe li enganxen un xiclet al cabell i ho graven.

Comencen a riure's d'ella mentre ella plora. L'endemà la noia apareix amb un mocador al cap (ja que s'ha hagut de tallar el cabell). Les noies se'n riuen però ella, en comptes de deixar-ho passar, s'hi enfronta. La noia s'assabenta que aquella mateixa nit les noies celebren una festa al bosc del seu poble, i pensa assistir-hi. Es veu una escena amb molt nois ballant. La noia que li va enganxar el xiclet va a buscar beguda a la part de darrere de la casa on estan celebren la festa. Quan està anant cap allà la noia (assetjada) l'amenaça amb una pistola i comença a demanar-li explicacions sobre com l'ha maltractada. Dispara. Corre cap a ella i toca la ferida, tacant-se les mans. Comença a córrer intentant deixar enrere el que ha fet. Plora sense parar. Es veu com corre en cercle, i com cada vegada es veu més tacada de sang. Està atrapada en aquell bosc i en la seva culpa. (És una metàfora, que corri en cercles). El curt acaba amb ella tornant-se boja al veure la sang i pensar en el que ha fet.

Quan he tingut les idees escrites, la veritat és que m'ha costat decidir-me entre quina escollir. Però amb ajuda de la meva tutora de recerca hem decidit que la idea dos era factible, però que necessitava alguns canvis, per això l'he retocat i aquesta és la meva idea definitiva.

Idea 2 retocada

Es veu un home ben vestit, que porta un maletí de mà. De sobte, apareix un altre individu que s'hi apropa d'una forma una mica amenaçant. Li reclama molts diners provinents de les drogues i dels jocs de rol. Com que sembla que l'home ben vestit no té els diners, discuteixen fins que li diu que allò no quedarà així, que si en menys de 24 hores no els té, la seva vida estarà en perill. 24 hores després, el del maletí és a casa amb la seva dona quan rep un missatge al mòbil: " Si no em dones el que em deus, et mataré". La dona li pregunta pel missatge i ell li respon que es tracta de publicitat. Es veu la mateixa parella a la nit sortint d'un restaurant i semblen feliços. A ell no se'l veu gens preocupat. Decideixen fer un tomb per la platja. El passeig és agradable i la llum de la lluna els il·lumina. S'asseuen en unes roques de cara al mar.

Aleshores, la noia amb un somriure decideix donar-li tímidament la notícia que esperen un fill. Ell, molt feliç, l'estreny entre els seus braços. Parlen sobre el seu futur junts i riuen. Sona el telèfon, ell l'agafa i comença a parlar amb un vell amic i li dóna també la bona notícia. El noi va donant voltes mentre parla pel telèfon, de sobte, cau a terra i queda estès al voltant del seu cap es va formant un bassal de sang. La noia s'aixeca ràpidament d'on estava asseguda i corre fins arribar on és el noi estès. S'agenolla, crida i plora sense parar, diu el seu nom xiuxiuejant, li acarona la cara i l'abraça amb força. (La càmera farà incís en el coll del noi i de fons es continuarà veient la noia plorant, ara l'escena sense so ambient únicament amb música d'intriga) En el coll del noi es veu una xeringa. La càmera enfoca en lluny un cotxe, es va apropant la imatge i es veu el senyor amb el qual havia discutit mirant fixament a la parella, el cotxe engega i surt ràpidament.

4.1.2.Descripció dels personatges

Abans d'escriure el meu guió he cregut convenient fer una descripció dels personatges, com em va aconsellar Margarida Bassols, professora de la Facultat de Ciències de la Comunicació a l'UAB, perquè així a l'hora d'escriure el guió tindrè una idea molt clara de com es comporta cada personatge.

Max (protagonista)

Físicament: No gaire alt, prim, cabell fosc, ulls marrons i amb aparença de bona persona. Ben vestit.

Personalitat: Poruc, no sap afrontar els seus problemes. Amable, tracta molt bé la seva dona. Addicte al joc, el vici el va fer perdre el nord en el seu moment i això farà que no pugui gaudir de la seva dona i el seu fill. Es personatge nerviós durant tota la trama per no saber com resoldre els problemes del seu passat.

Biel

Físicament: Fort, no gaire alt, cabell fosc, amb aparença de dur, vestit amb jaqueta de cuir i sempre amb ulleres de sol.

Personalitat: Malparlat, no és curós amb el vocabulari. Xulesc, té una manera dèspota de parlar. Es mostra impacient durant tota la trama, ja que necessita els diners que li deuen.

Alessandra

Físicament: Alta, amb el cabell llarg, morena, amb ulls marrons i molt grans. Ben vestida i sempre amb un somriure a la cara.

Personalitat: Molt dolça, tracta molt bé el seu marit. Agradable, es nota que en tot moment vol agradar a les persones. Patidora, vol saber què li passa al seu marit, vol saber per què està tan neguitós. Al l'escena final és l'únic moment de la trama en el qual se li esborra el somriure de la cara i es veu una Alessandra plena d'angoixa i de dolor.

4.2.El meu guió

-Fitxa tècnica

Títol: Dissortat

Direcció: Helena Lüttich

País: Espanya

Any: 2013

Duració: 5:52 minuts

Gènere: Drama

Interpretació: Éric Lentijo, Enric Lüttich, Helena Lüttich

Guió: Helena Lüttich

Fotografia: Helena Lüttich, Juana Gómez

Muntatge: Helena Lüttich

Disseny de producció: Helena Lüttich

Vestuari: Helena Lüttich

Maquillatge: Helena Lüttich

-Sinopsis

Quan l'avarícia i els diners emboiren la teva ment... Quan la sort no està del teu costat... Comença un malson, el temps s'esgota, és massa tard, no hi ha temps per penedir-se...Perquè tot s'ha acabat.

Max és un noi que havia tingut problemes de joc i que està intentant refer la seva vida. Però els deutes del seu passat el persegueixen. I en el moment més feliç de la seva vida, quan s'assabenta que serà pare... El maten.

Dissortat

Escrit per Helena Lüttich

ESC. 1. EXT. CARRER D'UNA PETITA URBANITZACIÓ. DIA

Un home va caminant tranquil·lament en direcció a la feina, mira l'hora en el seu mòbil. Sembla que alguna cosa l'incomoda i comença a caminar molt més ràpid. De sobte, d'un carrer surt un home vestit tot de negre que atura enèrgicament l'altre home, en MAX.

MAX

(Sense deixar que l'altre, en Biel, pugui dir ni una paraula)

Biel... No esperava trobar-te per aquí...

BIEL

(Enfadat, gairebé furiós)

Fa setmanes que et truco, t'he deixat mil missatges, i tu no els contestes! He hagut de venir fins aquí per poder parlar amb tu!

MAX

(Tocant-se el cap, mirant cap a tots els costats)

Ja.. És que jo... Quan tu...

BIEL

Ei! Que no vull més excuses, collons! Saps el que vull? eh? ho saps? Vull els meus diners!

MAX

Et vaig dir que te'ls tornaria, però és que ara no és un bon moment...

BIEL

Max, aquesta història ja me la conec, no ets el primer "pavo" que em deu diners. Ho entens o no?

MAX

Però...

BIEL

(Tallant l'excusa d'en Max)

Mira: vull els meus diners en 24 hores!

MAX

(Molt sorprès)

24 hores? però això és impossible! No podré tenir aquesta quantitat de diners en un dia!

BIEL agafa el cotxe i se'n va sense donar més explicacions

ESC. 2. INT. CASA MAX. DIA

Es veu en Max fent trucades amb cara de preocupació, davant de l'ordinador consultant els comptes del banc. Es veu amb 3 o 4 bitllets de Rasca i Guanya. Està desesperat donant voltes per la casa. L'escena acaba amb en Max cridant: Collons! i picant amb el puny a la taula (Vull que aquesta escena sigui

angoixosa, per això m'agradaria que els moviments de la càmera fossin ràpids i que en algun moment es vegi una mica borrós)

ESC. 3 . INT. CASA D'EN MAX. NIT

Es troben en Max i la seva novia, Alessandra, asseguts al sofà.

ALESSANDRA

Com ha anat el dia?

MAX

Bé com sempre

ALESSANDRA

Sembles preocupat...

Sona el mòbil d'en Max, li dóna un cop d'ull ràpid. La càmera s'apropa i es pot llegir: Dotze hores... TIC TAC TIC TAC.

ALESSANDRA

Qui et parla?

MAX

És tan sols publicitat

ALESSANDRA

Publicitat?

MAX

Si Aless, publicitat!

ESC. 4. INT. CASA MAX. DIA

Es veu a la parella esmorzant

ALESSANDRA

Què et sembla si m'arreglo i anem a sopar dinar fora? T'haig de dir una cosa molt important!

MAX

(Pensant que no és un bon moment contesta no gaire convençut)

D'acord!

La parella s'arregla en Max acaba primer.

MAX

(Espera una estona i mira el rellotge)

Ja estàs a punt?

ALESSANDRA

(somrient)

Sí, podem marxar!

ESC. 5. EXT. CARRER CIUTAT. DIA

Es veu la parella sortint d'un restaurant agafats de la mà i feliços

MAX

Has menjat bé?

ALESSANDRA

(Amb un gran somriure)

I tant que sí!

Es miren en silenci, amb somriures de complicitat mentre caminen.

ALESSANDRA

(Molt neguitosa però feliç alhora)

Max... No volia dir-te això fins que no ho sapigues del cert, però ja es la tercera prova que em faig i...

(Fa una petita pausa, ella se'l mira somrient, ell sembla preocupat i no li treu l'ull de sobre)

I Max, serem pares!!

MAX

(Amb una cara immensa de felicitat l'abraça)

T'estimo!

ALESSANDRA

Jo més!

La parella seu en un banc i comencen a parlar mentre sona la música. Ell s'aixeca, continuen parlant. De sobte, ell cau a terra. La música s'atura. Se senten batecs. Alessandra s'aixeca corrents. S'agenolla al costat d'en Max.

ALESSANDRA

(Molt nerviosa, cridant)

Max! Max, què et passa?

Al voltant del cap d'en Max hi ha un bassal de sang. Ella plora, inconsolable.

ALESSANDRA

Max...?

Li colpeja la cara. Continua plorant. S'escolta "una altra cançó". Es veu com ella l'abraça. Li aixeca una mica el cap. Es veu que en el coll en Max té clavat un dard. Un primer pla del dard.. La càmera es torna a allunyar. Al fons de l'escena es veu un cotxe negre. El condueix l'home al qual en Max devia diners. L'home es posa les ulleres de sol i arrenca el cotxe.

Als crèdits surt la dona amb el nadó i en Biel que l'estreny per darrere.

Després de diversos intents de retocar el meu guió he decidit finalment escriure el meu guió en veu En Off perquè realment crec que li donarà un aspecte diferent i original. I així crec que per fi aconseguiré que el guió m'acabi d'agradar.

4.3.Guíó amb veu En Off

ESC. 1.INTERIOR. SALA DE JOCS

Es veu la pantalla en negre, apareix la cara en primer pla d'en Max, la càmera s'allunya lentament es poden veure uns homes jugant a cartes i bevent.

MAX

Si em preguntessin quin va ser el major error de la meua vida no dubtaria ni un segon en respondre... Sens dubte va ser entrar innocentment a aquell maleït casino aquell maleït desembre que mai oblidaré....Després d'allò la meua vida no va fer més que empitjorar i, i quan me'n vaig voler donar compte ja no hi havia volta enrere.

Després de mesos i mesos de jocs d'atzar, d'alcohol i drogues. L'únic que m'havia quedat eren deutes.

ESC.2.EXTERIOR.CARRER URBANITZACIÓ 1. DIA/MATÍ

En Max va caminant tranquil·lament en direcció a la feina. De sobte d'un carrer surt un home vestit tot de negre que para enèrgicament en MAX

MAX

Sincerament no esperava que la meua vida millorés d'un dia per l'altre però ja portava un temps sense trepitjar cap sala de joc i treballant dur per poder saldar els meus comptes. Però precisament aquell dia va aparèixer en Biel, aquell que havia estat el meu company de jocs i borratxeres. Però aquest cop no venia a convidar-me a una copa, venia a demanar-me els 78.000 euros que li devia. 24 hores em va cridar, ni una més ni una menys. No podia ser real....

ESC.3.INTERIOR.CASA MAX. DIA/TARDE

Es veu en Max fent trucades amb cara de preocupació, es veu a l'ordinador mirant els comptes del banc, es veu amb 3 o 4 bitllets de rasca y guanya, es veu desesperat per la seva casa. L'escena acaba amb en Max cridant: Joder! i picant amb el puny a la taula.

ESC.4. INTERIOR.CASA MAX.DIA/NIT

L'Alessandra, la seva novia, arriba a casa.

MAX

L'Alessandra no sabia res de la meva addicció, per això amb ella tot estava com sempre. Amb ella era feliç... Tant de bo m'hagués adonat d'això abans. Però per sort aquest dia ja acabava...

ESC.5.INTERIOR.CASA MAX.DIA/MATÍ

Es veu a la parella esmorçant, a la cuina.

MAX

La veritat no era el millor dia, però l'Alessandra em va dir tan sols aixecar-nos que volia que anéssim a dinar junts, que havia de dir-me una cosa molt important. I vaig acceptar, perquè per ella hauria aixecat el mur més alt.

ESC.6.EXTERIOR.CARRER URBANITZACIÓ 2. DIA/MIGDIA

Es veu la parella passejant agafats de la mà i feliços. Ella s'asseu a un banc i ell es queda dempeus mirant-la

MAX

I així sense esperar-m'ho tan espontània com sempre va dir-me mirant-me fixament als ulls: Max serem pares! No m'ho podia creure: l'Aless i jo pares!

Sona música la parella parla alegrement. S'escolta un tret. De sobte, ell cau a terra. La música s'atura. Se senten batecs. Alessandra s'aixeca corrents. S'agenolla al costat d'en Max. Es veu com ella crida el seu nom. Al voltant del cap d'en Max hi ha un bassal de sang. Ella plora, inconsolable. Li colpeja la cara. Continua plorant. Es veu com ella l'abraça. Al fons de l'escena es veu un cotxe negre. El condueix l'home al qual en Max devia diners. L'home es posa les ulleres de sol i engega el cotxe.

Es veu la pantalla en negre, en primer pla la cara d'en Max amb els ulls oberts, els tanca. Pantalla en negre.

Als crèdits surt l'Aless amb el nadó i en Biel que l'estreny per darrere.

4.4. Storyboard

Un *storyboard* és un guió gràfic. És semblant a un còmic ja que és una sèrie de vinyetes les quals ordenen els fets de les escenes del film. Un *storyboard* ajuda al director a tenir una pauta de com vol que es desenvolupi cada escena, ajuda al càmera a saber els plans que es requereixen en cada moment i als actors els ajuda a fer-se una idea de com està ambientada la pel·lícula. Normalment serveixen per fer-se una idea general, no cal seguir-los al peu de la lletra.

Un *storyboard* es pot fer a mà alçada o amb un programa d'ordinador. Jo he decidit fer-ho a mà alçada perquè crec que podré fer dibuixos més precisos, i a part els programes informàtics amb els quals vaig intentar fer-ho no disposaven d'alguns objectes i escenaris que necessitava.

Aquest és un exemple fet a mà alçada.

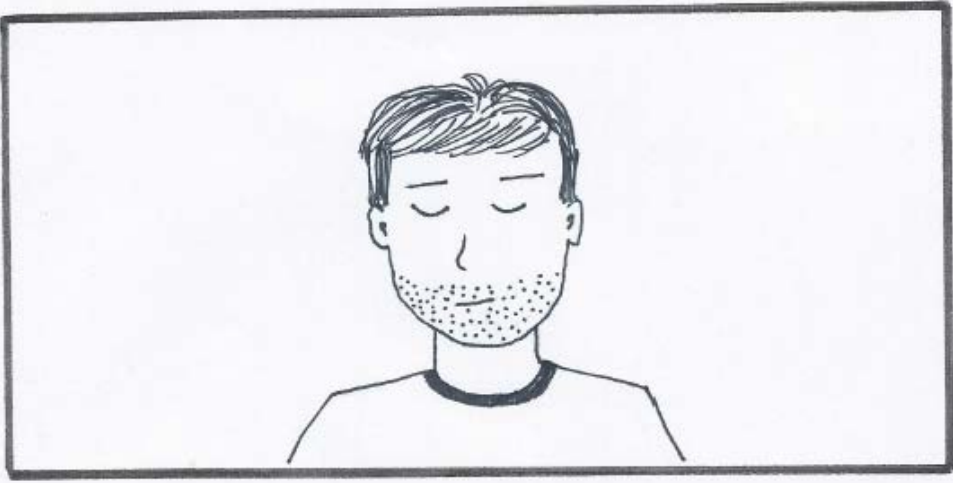

Aquest és un exemple fet a ordinador.

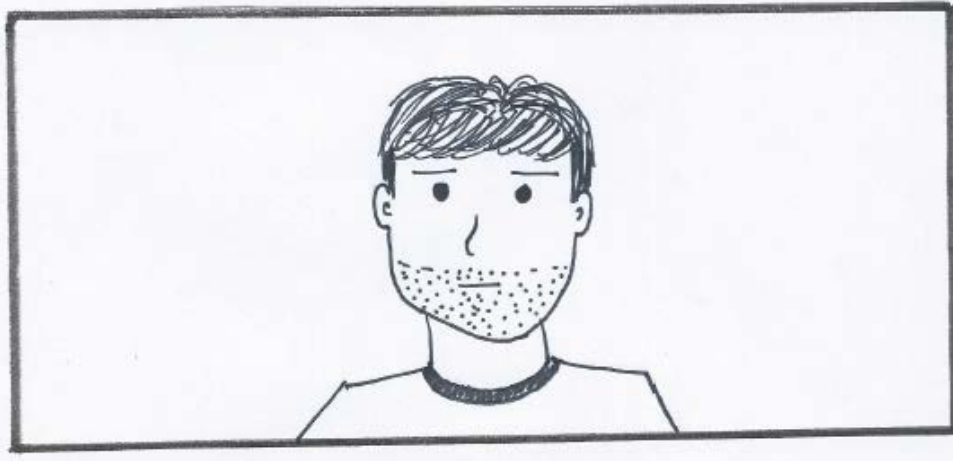
El meu *storyboard* consta de 7 pàgines amb 3 vinyetes en cadascuna d'elles. Els dibuixos són bastant senzills però entenedors. Està indicat el número de les escenes i cada imatge està numerada.

ESC. 1

1.

2.

3.

ESC. 2

ESC. 3

1.

2.

3.

ESC. 4

1.

2.

3.

ESC.5

1

ESC.6

1

2

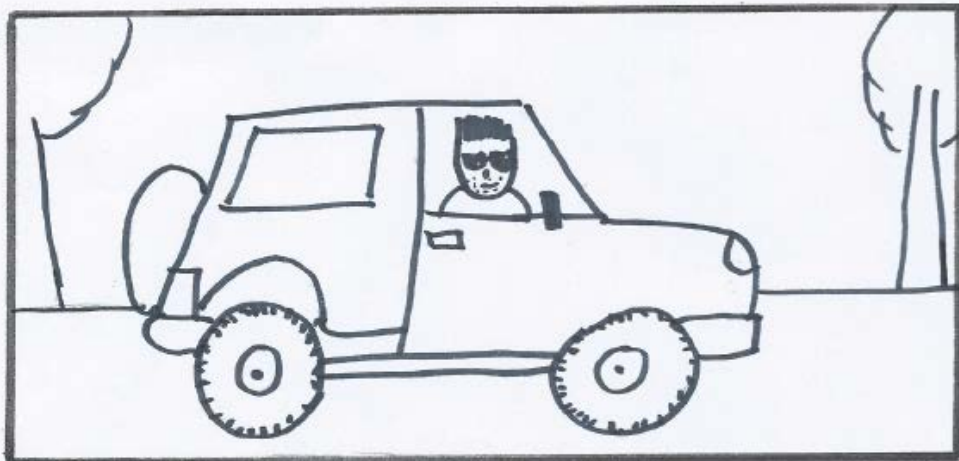
3.

4.

5.

ESC. 7

1.

2.

3.

4.5. Càmera

Una aspecte molt important a l'hora de rodar un film és decidir amb quina càmera es gravarà. Amb això no he tingut cap mena de mal de cap perquè utilitzaré les dues càmeres de les quals dispo Nikon D3100 i Cànon EOS 350-D. No m'he plantejat gravar el meu curt amb cap altre càmera ja que no dispo de pressupost per llogar una càmera professional, ni per comprar-me'n una de millor. Tot i això s'ha de saber que hi ha diverses càmeres per a diferents tipus de rodatges, de persones, de pel·lícules... I cadascuna s'utilitza segons la situació, el pressupost o la finalitat de cada individu.

Pel·lícula: És el format més complex ja que dispo de moltes opcions d'ús.

-70mm. És el format més gran que existeix, té la resolució d'imatge més alta de totes. És perfecte si el teu curt va destinat a festivals de cinema ja que dispo de grans possibilitats de comercialització. És perfecte per a directors els quals la seva prioritat són les imatges de bona qualitat. Però el format de 70 mm és extremadament car, a part la càmera és difícil d'utilitzar i hi ha poca gent que sàpiga treballar amb ell ja que no és molt accessible.

-35mm. Aquest és el format més popular ja que és el que s'usa gairebé en totes les pel·lícules d'avui dia. El revelat de les pel·lícules de 35 mm és molt fàcil i la seva difusió també. Les càmeres són cares, consumeixen molt negatiu i poc manejables (però més fàcils d'utilitzar que les de 70mm). Si es grava en aquest format es necessita un equip nombrós (una sola persona no pot gravar amb aquest tipus de càmeres) i equipament auxiliar (filtres, lents, càrregues de càmera...).

-16 mm. Aquest format utilitza un negatiu petit, per la qual cosa es perd resolució d'imatge i la capacitat de so és pobre. La càmera és bastant més manejable que la de 35mm i per rodar no es necessita un equip nombrós. A més el revelat és barat i la ràtio encaixa en televisió.

-8 mm. El 8 mm és el format més antic va ser molt usat abans que apareguessin tots els seus descendents. La qualitat del 8 mm és inferior a la del 70 mm, 35 mm o 16 mm, però hi ha directors que encara usen el 8 mm en comptes de usar el format digital. Ja que el format 8mm té una latitud que permet diferenciar entre imatges clares i fosques. Per exemple amb una càmera digital si es grava l'escena d'un home davant una finestra en un dia assolellat es poden fer dues coses, o bé fer que la silueta del home sigui completament negra i l'exterior de la finestra sigui nítid i brillant o bé podem enfocar l'home i deixar que la finestra es vegi completament blanca. En canvi si es grava l'escena amb el format de 8mm es poden fer les dues coses alhora. Aquesta és la raó per la qual molts directors renuncien a desprendre's del 8 mm. A més, aquest format dóna un estil molt característic a les imatges i aporta bellesa artística. Les càmeres són molt accessibles i és barat passar la pel·lícula a format DV. D'altra banda, el 8mm és un format artístic i no comercial, les pel·lícules no tenen so i el negatiu és molt petit.

DV: Aquest no és un format professional però és el més manejable i accessible. Les càmeres digitals són extremadament fàcils d'aconseguir i barates en comparació amb les càmeres anomenades anteriorment. La càmera digital guarda la gravació en targetes de memòria. Amb el DV no s'ha d'invertir temps en el procés de revelat. No es necessita un grup nombrós de persones per gravar ja que les càmeres digitals són petites i manejables. Tot i això el so i la imatge no són comparables al de les càmeres de negatiu.

4.5.1. Complementos de la càmera

Els complementos de la càmera també són importants per a obtenir una bona pel·lícula. Els complementos que jo utilitzaré són el trípod, l'ordinador, un equip de so per gravar la veu en Off del protagonista. Tot i que jo només he utilitzat aquest tres, hi ha alguns més.

-Trípode: És probablement el complement més important de la càmera ja que evita moviments durs i sacsejades. I dóna professionalitat a la gravació

-Claqueta: S'usa per sincronitzar les preses visuals amb les preses sonores i per identificar cada presa d'un rodatge. Es col·loca davant de la càmera quan aquesta comença a rodar, de manera que queden les dades incorporades a aquest segment de pel·lícula. Amb això es facilita la tasca de muntatge.

-Llums: La llum artificial ajuda a donar un toc especial al film, a fixar l'atenció de l'espectador en un punt concret, a eliminar o crear ombres.

-So: Equips de so, micròfons els quals ajuden a que el diàleg es senti clarament.

-Ordinador: És necessari per escriure el guió, fer pressupostos, muntar la pel·lícula, afegir el so, fer els retocs necessaris, crear els cartells publicitaris, etc.

4.6. Equip tècnic

L'equip tècnic d'un llarg metratge professional és molt nombrós i cada persona té una feina molt concreta. Degut a que el meu curt no és professional, és el primer curt que faig i no dispenso de pressupost per a contractar equip tècnic moltes feines les hauré de fer jo. Seré directora, productora, muntadora, escolliré el vestuari i en ocasions també seré càmera. A continuació veiem el equip tècnic d'un rodatge professional.

-Director: És la persona que dirigeix la filmació de la pel·lícula, dóna instruccions als actors, supervisa el decorat i el vestuari, i totes les altres funcions necessàries per portar a bon terme el rodatge. Prèviament al rodatge ha hagut d'intervenir en nombroses tasques, principalment la realització del guió tècnic (enquadrament, pla, moviments de càmera, objectiu i angulació), la selecció o càsting dels actors i dels altres professionals, els escenaris naturals en què es rodarà la pel·lícula, els decorats, o la redacció final del guió.

-Productor: Està al comandament de la part econòmica del film . És el representant legal i finança la pel·lícula. És el responsable dels aspectes organitzatius i tècnics de l'elaboració de la pel·lícula, complementant l'activitat creativa del director . Està a càrrec de la contractació de personal i del lloguer dels escenaris.

-Director de fotografia: És qui controla la càmera ,però no és simplement un operador de càmera sinó que ha de treballar colze amb colze amb el director per aconseguir els plànols, els angles, la il·luminació i els moviments de càmera que el director desitja.

-Assistent de direcció: És la mà dreta del director, fa tota la feina dura mentre que el director s'encarrega que estigui ben feta. És imprescindible en els sets grans però superflu en els sets petits .

-Foquista: És el primer ajudant de càmera, el responsable del perfecte funcionament de la càmera i els seus accessoris durant el rodatge. El foquista mesura la distància entre la lent de la càmera i l'actor. És l'encarregat de que l'actor estigui ben enfocat en totes les escenes.

-Microfonista: És el tècnic encarregat de posicionar i col·locar els micròfons. Ha de sostenir la canya amb el micròfon articulat durant les preses. S'encarrega que el micròfon estigui prou a prop com perquè se senti als actors però bastant lluny com perquè quedi fora de l'enquadrament.

Exemple de microfonista amb canya i micròfon articulat

-Director artístic: És l'encarregat de la decoració i el *atrezzo* dels sets , que tot llueixi tal com el director l'havia imaginat.

-Vestuari i Maquillatge: Són les persones que s'encarreguen de caracteritzar els actors. Vestuari dissenya la roba que el director desitja pels seus actor i maquillatge donen el aspecte ideal per a cada escena als actors perquè surtin perfectes a pantalla, i s'encarreguen que durant tot el rodatge el maquillatge quedi intacte.

-Maquinista: És l'operari que condueix el mecanisme que subjecta la càmera.

-Muntador: S'encarrega de la fase final de la realització de la pel·lícula. És l'encarregat d'ajuntar les escenes de l'enregistrament, perquè tinguin un sentit cronològic.

-Gaffer: És el cap dels electricistes , l'encarregat de la il·luminació durant el rodatge .

-Claquetista: És qui s'encarrega de col·locar la claqueta al davant de la càmera quan aquesta comença a rodar, amb les dades adients incorporades a aquest segment de pel·lícula. En fer això es facilita la tasca de muntatge. Abans

de retirar la claqueta, l'assistent separa ambdues planxes i les junta de nou amb un cop sec que produeix un fort soroll. Això serveix per sincronitzar posteriorment les imatges amb els sons, facilitant així la posterior edició.

-Muntador de decorats: Treballa amb el director artístic , el seu treball consisteix en muntar els decorats .

-Localitzador: El seu treball consisteix a localitzar els escenaris per al film. També s'encarrega d'obtenir els permisos per poder gravar.

4.7. Actors

Els actors del meu curt no van passar cap tipus de càsting. Des del moment que vaig tenir escrit el meu guió sabia que els meus actors serien el meu pare, el meu noi i jo. Ho tenia tan clar, perquè ells estaven completament disposats a ajudar-me i perquè sabia que amb el tema horaris no em fallarien. Això no treu que la selecció d'actors d'una pel·lícula professional sigui laboriosa i molt important.

La selecció d'actors és una part essencial ja que aquests són els que transmeten la idea del director als espectadors i per això s'ha de procurar buscar uns actors adients als personatges. El primer pas quan es busquen actors per una pel·lícula és anunciar els personatges necessaris, es poden anunciar en pàgines web, en diaris, en escoles de teatre... Els actors interessats envien fotografies als directors de càsting, els quals s'encarreguen de trobar les persones amb els atributs físics més adients per a cada personatge. Una vegada seleccionades les persones més adequades per a cada personatge, se'ls ha d'informar sobre el paper per el qual han estat seleccionats i tots els requisits d'aquest paper. Una vegada escollits els candidats, aquests hauran de

fer el càsting final on ells hauran de demostrar les seves dots artístiques. *La manera més o menys estàndard de fer un càsting és aquesta:

1. S'envia un fragment d'una escena del film al candidat perquè s'aprengui el text i es posi en situació. D'aquesta manera, s'observa si el candidat té la capacitat i allò necessari per representar el personatge.

2. Una vegada ha representat l'escena que s'havia preparat se li dóna una nova escena perquè la llegeixi sense haver-la preparat. Això permet veure la capacitat de improvisació de l'actor i com es comporta sota les ordres del director.

3. Després d'haver passat aquestes proves, si hi ha algun candidat el qual hagi superat el càsting positivament, se li comunica que ha estat l'escollit. Als altres candidats se'ls haurà de comunicar que no han encaixat en aquell personatge, però es poden guardar les dades per a pròxims projectes.

4.8. Localitzacions

Rodar un film fora d'un estudi es difícil, ja que s'ha de tenir en compte el clima, la llum, la gent, etc. Però es l'única opció a la qual optava degut a que el preu del lloguer d'un estudi és molt elevat. Així que les localitzacions que vaig decidir van ser:

Casino:

Portal casa Max:

Carrer urbanització:

Menjador casa Max:

Cuina casa Max:

Despatx casa Max:

Entrada casa Max:

Passeig:

Parc:

4.9.Vestuari i maquillatge

En els films professionals el vestuari es dissenya específicament per a la pel·lícula, en el meu cas el vestuari ha estat triat per mi, però dins del armari dels actors, és a dir res ha estat dissenyat específicament per al curt. El maquillatge que vaig utilitzar per els actors és un maquillatge suau i natural, exceptuant la sang.

4.10.Pressupost de rodatge

El pressupost del rodatge serveix per a saber quina és la despesa total de la creació d'un film concret. En ell s'inclouen les despeses de la preproducció, de la producció i de la postproducció.

A mi m'ha servit per a tenir una idea de tot el que necessitava i per organitzar-me millor. EL meu en concret està dividit en 3 apartats: preproducció, producció i postproducció. En cada apartat estan indicats el número d'unitats necessàries, el que costa cada una individualment i la suma total.

Concepte	Quantitat	Preu unitat	Preu total
PREPRODUCCIÓ			
*Ordinador	1	0,00 €	0,00 €
*Paquet de fulls	1	3,80 €	3,80 €
*Bolígraf negre punta fina	1	1,60 €	1,60 €
*Retolador vermell	1	2,00 €	2,00 €
PRODUCCIÓ			
*Càmera	2	0,00 €	0,00 €
*Trípode	1	0,00 €	0,00 €
*Fotocopies guió	4	1,60 €	6,40 €
Accessoris			
*Paquet de tabac	1	4,60 €	4,60 €
*Ampolles de begudes alcohòliques	3	0,00 €	0,00 €
*Baralla de cartes	1	0,00 €	0,00 €
*Paquet de fitxes de pòquer	2	0,00 €	0,00 €
*Maletí	1	0,00 €	0,00 €
*Cendrer	1	0,00 €	0,00 €
*Ninot	1	0,00 €	0,00 €
*Gots	2	0,00 €	0,00 €
*Pastís	1	0,00 €	0,00 €
*Lletera	1	0,00 €	0,00 €
*Ulleres de sol	1	0,00 €	0,00 €
*Ordinador	1	0,00 €	0,00 €
*Mòbil	1	0,00 €	0,00 €
Maquillatge			
*Sang artificial	2	2,50 €	5,00 €
Vehicles			
*Cotxe	1	0,00 €	0,00 €
Espais per gravar	3	0,00 €	0,00 €
POSTPRODUCCIÓ			
Caràtula	1	1,20 €	1,20 €
Cartells	2	1 €	1,00 €
DVD	2	1,00 €	2,00 €
Impressió DVD	1	1,60 €	1,60 €
Impressió portada caràtula	1	0,34 €	0,34 €
TOTAL			29,54 €

Pressupost del rodatge de DISSORTAT.

4.11. Pla de rodatge

El pla de rodatge organitza la feina i per tant estalvia temps. Hi ha diverses formes de fer-ho normalment és desglossa la feina i es té en compte la durada de les escenes i els temps disponible dels actors. A més s'ha de tenir clar l'*atrezzo* necessari i els complements del actors.

El meu està dividit en diferents parts. A la part superior, en horitzontal, apareixen els dies i, a sota, l'escenari on es gravaran les escenes. A la part esquerra superior apareix el títol i el nom de la directora, a sota, la localització o estudi, interior o exterior i número d'escena a sota, el repartiment i l'atrezzo.

Pla de rodatge	Dia 1		Dia 2			Dia 3			Dia 4	
Títol: Dissortat Directora: Helena Lüttich	Carrer urbanització	Casino	Carrer urb.	Casa Max	Casa Max	Casa Max	Carrer urb.	Parc	Carrer urbanització	Casa Max
Localització(L)/Estudi(E)	L	L	L	L	L	L	L	L	L	L
Interior (INT)/Exterior (EXT)	EXT	INT	EXT	INT	INT	INT	EXT	EXT	EXT	INT
Número escena	1	1	2	3	4	5	6	6	7	7
Actors										
Éric (É)	É	É	É	É	É	É	É	É	É	
Enric (En)		En	En					En		En
Juan (J)		J								
Helena (H)					H	H	H	H		H
Accessoris										
Cartes de pòquer (CP)		CP								
Paquet de tabac (PT)		PT		PT						
Begudes alcohòliques (BA)		BA		BA						
Fitxes de pòquer (FP)		FP								
Maletí (M)			M							
Gots (G)		G				G				
Lletera(LL)						LL				
Sang artificial (S)	S							S	S	
Cendrer (C)		C								
Pastís (P)						P				
Ninot (N)										N
Cotxe (Ctx)								Ctx		
Ulleres de sol (U)		U	U					U		
Ordinador (O)				O						
Mòbil (Mb)				Mb						

Pla de rodatge de DISSORTAT.

5.PRODUCCIÓ

Ha arribat el moment de que les meves idees prenguin vida. Cal començar a rodar el meu curtmetratge. Però per gravar s'han de tenir en compte diversos aspectes com: la il·luminació, la composició, els moviments de la càmera, el so i la direcció.

5.1.La il·luminació

La il·luminació d'una pel·lícula professional està molt controlada, tant si és en un estudi, com si és a l'exterior. S'utilitzen focus especials per donar la claror requerida a la imatge. Fins i tot s'usen llums que il·luminen de diferent forma, per exemple quan es vol que una escena sigui freda i trist la llum tendeix a ser blavosa. En canvi quan es vol que una escena sigui càlida i acollidora s'usa una llum que tendeix a ser ataronjada. I d'aquesta manera i combinant diferents llums i objectes s'aconsegueix donar el aspecte que es vol a l'escena.

Un altre tema important és la disposició de la llum. L'efecte serà diferent segons on es trobi:

1 Focus. Si només s'usa un punt de llum, el contrast és molt accentuat i es ressalten les ombres. És perfecte per crear ambients misteriosos.

2 Focus. A l'utilitzar més d'un punt de llum es poden veure més detalls, es redueixen ombres i es suavitzen els contrastos.

3 Focus. Amb tres punts de llum s'aconsegueix destacar el subjecte per sobre del fons i es poden apreciar els petits detalls.

4 Focus. Amb quatre punts de llum el fons queda definit i es ressalta, així s'aconsegueix donar profunditat al subjecte.

En el meu cas he gravat totes les escenes d'exterior amb llum natural, no he utilitzat cap focus per donar-li un altre efecte a l'escena. Però tot i així el resultat final de les escenes d'exterior m'han deixat satisfeta. En les escenes d'interior he utilitzat llum artificial, però no de focus complementaris, sinó la

llum que la localització ja tenia, i les escenes es veuen nítides i clares tal i com jo esperava.

5.2.La composició

Rodar una escena és semblant a fer una fotografia, ha d'estar ben enquadrada. S'ha de tenir en compte que la posició de la càmera té un paper important. Per exemple si s'enfoca al subjecte des de sota se li atorga un aire de superioritat i si se l'enfoca des de dalt, dóna impressió d'inferioritat. Si s'enfoca nítidament al subjecte i el seu voltant es veu més borrós se li atorga una major importància al subjecte i si s'enfoca al subjecte i al fons per igual dóna sensació de que tot allò que apareix a l'escena és important.

El que jo vaig procurar tenir més en compte va ser que totes les escenes estiguessin ben enquadrades, per això la mateixa escena la gravava sempre des de dos angles diferents, i fins i tot algunes les feia repetir perquè se'm desenquadraven els personatges. En algunes tomes també vaig tenir en compte l'efecte macro, és a dir atorgar més importància al subjecte que al paisatge.

5.3.Els moviments de la càmera

Els principals moviments que realitza un càmera són:

Panoràmic: Pla molt extens, sense detallar

Horitzontal: La càmera segueix l'acció horitzontalment des d'un punt fix.

Vertical: La càmera segueix l'acció verticalment des d'un punt fix.

Els moviments d'una càmera han de ser suaus i sense tremolors. Per aconseguir-ho hi ha instruments com la dolly (eina especialitzada del equip de

rodatge dissenyada per realitzar moviment fluïts) o la grua. Però aquestes eines són cares i els principiants no se les poden permetre. Però hi ha alternatives, es poden utilitzar trípodos per evitar moviments bruscs i així els moviments es veuran estàtics i segurs.

Exemple de dolly.

També s'ha de tenir en compte que hi ha diferents tipus de plans:

PPD/PD: Primeríssim primer pla o pla detall. El detall omple tota la pantalla.

GPP: Gran primer pla. Un primer pla de molt a prop.

PP: Primer pla. Únicament es veu la cara del subjecte.

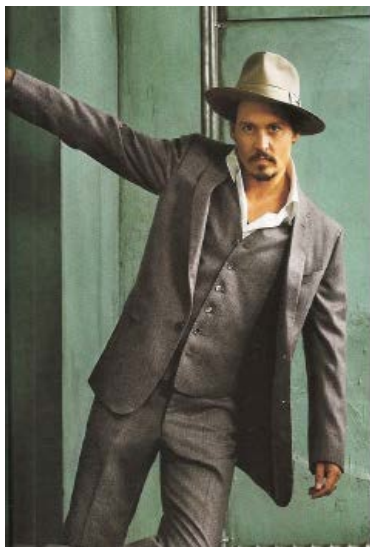
SPP: Semiprimer pla. Apareix cap i espatlles.

PMC: Pla mig curt. Es veu de cap a cintura.

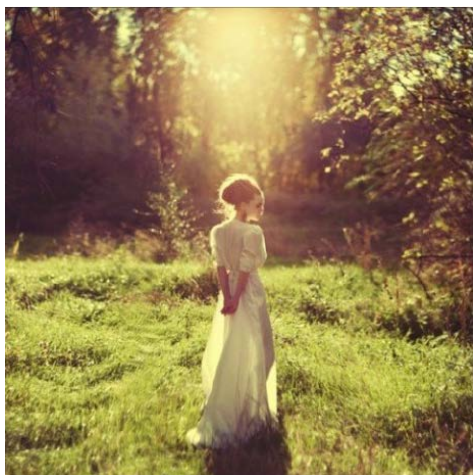
PGC/PA: pla general curt o pla americana. Es veu de cap a genolls.

PG/ PE: Pla general o pla sencer. Es veu de cap a peus.

PGL: Pla general llarg. El subjecte es troba a certa distància i es veu de cap a peus.

En el meu film es poden apreciar diferents tipus de plans: PMC, PGC, PG, i PGL. Abans de gravar tenia una petita idea de quines eren les escenes que volia que es veiessin més a prop i de les que volia un pla general. Però mentre vas gravant et venen idees al cap i per això alguns plans els vaig anar improvisant sobre la marxa. Quant als moviments de la càmera vaig procurar que fossin suaus i sense tremolors utilitzant un trípode per a totes les escenes.

5.4.El so

El so del meu curtmetratge és diferent al que normalment estem acostumats a veure en pel·lícules professionals. Normalment s'ha de tenir en compte que els llavis dels actors es sincronitzin amb el so, si la veu es grava a part, si per el contrari la veu es grava en el mateix moment que es grava la imatge s'ha de procurar que sorolls com el vent, cotxes, gent del voltant... no interfereixin en el film. Però la meva pel·lícula té un aspecte diferent, la veu és en off, això vol dir que no he hagut de sincronitzar llavis amb veu, que no he hagut de preocupar-me per sorolls del exterior, ja que ho vaig gravar en un estudi tancat.

5.5.La direcció

El director controla i dóna ordres, és l'encarregat de dirigir als actors i procurar que aquests representin les escenes tal i com estaven planejades. La feina del director comença des del moment del càsting fins que la pel·lícula està produïda. Un bon director ha de ser exigent amb els actors si vol que el projecte sigui reeixit.

En el meu cas vaig haver de fer de directora i d'actriu, això no em va suposar un problema, perquè als actors els hi vaig anar donant les indicacions necessàries i per la meua part sabia perfectament com volia desenvolupar el meu personatge. El que sí que crec és que en moments vaig ser molt exigent, perquè vaig fer repetir escenes diverses vegades perquè no m'acabaven de convèncer.

6.POSTPRODUCCIÓ

Aquesta és l'última fase del projecte. Es caracteritza perquè ha de ser creativa, ja que és la fase on es treballa per al públic. És l'única fase que els espectadors veuen, tot i que darrere hi ha molt esforç. Per això en aquesta fase s'ha de procurar esforçar-se al màxim.

6.1.Muntatge

El muntatge consisteix en ordenar i enllaçar les escenes que es tenen per separat. El procés s'ha de dur a terme amb l'ajuda d'un programa digital de muntatge. En el cinema professional es compta amb la col·laboració d'un muntador professional.

En el meu cas vaig haver de muntar jo totes les escenes, aquesta ha sigut per a mi la part més difícil, o almenys la més entretinguda del projecte. Perquè les escenes quedessin ben enllaçades i tal i com jo volia vaig haver de dedicar-li molt de temps i anar retallant escenes, suprimint aquelles les quals no em feien el pes, retocar colors i posar transicions per a que els talls no es notessin.

6.2.So i música

Normalment per a les pel·lícules s'utilitza un estudi de gravació per reproduir els sons especials i després integrar-los. Referent a la música es sol crear una banda sonora original per a la pel·lícula. A més el so i la música són aspectes molt importants ja que ajuda a establir una relació més íntima entre l'autor i la pel·lícula.

El so i la música del curtmetratge va estar tot escollit per mi. Referent al so he posat algun efecte especial com el so d'un tret, el so d'una derrapada, de les llums d'un cartell de neó... I referent a la música totes les cançons que apareixen són instrumentals exceptuant la dels crèdits.

6.3.Publicitat

La publicitat d'un llarg metratge es sol compondre d'un tràiler, d'un cartell publicitari, d'una caràtula per al DVD... Amb això el que s'aconsegueix és que l'espectador tingui realment ganes de veure el film.

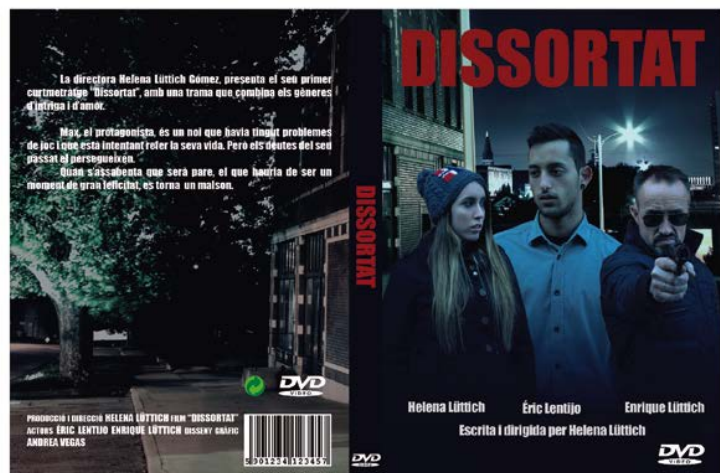
La publicitat és un tema que m'atrau i aquest va ser un apartat que em va agradar fer. Vaig optar per no fer el tràiler perquè realment per a un curtmetratge no és el més comú. I he fet un cartell publicitari, la caràtula del DVD i el disseny del CD.

Disseny del CD

Cartell publicitari

Caràtula del DVD

6.4. Festivals i Internet

Els festivals serveixen per donar a conèixer la tasca del director i dels actors. Normalment per a presentar un film a un festival ha d'estar en format Super8 i en alguns festivals s'ha de pagar perquè el teu curt hi participi.

Una altra alternativa si es busca el reconeixement del director i dels actors es penjar la pel·lícula a Internet. Però llavors s'han de tenir en compte temes com el copyright.

En el meu cas no estic interessada ni a presentar el curt a cap festival ni a penjar-lo a Internet.

7. CONCLUSIÓ

Quan vaig a escollir aquest treball, partia de zero, és a dir no tenia idea de quines eren les característiques específiques d'un guió, ni les d'un curtmetratge. Tampoc sabia els passos que s'havien de seguir per poder rodar i estrenar un curtmetratge. Després d'hores i hores llegint llibres i buscant informació en diferents webs he pogut descobrir i entrar en el món cinematogràfic. També he pogut posar en pràctica tot allò que he après i, amb molt d'esforç, he assolit el meu propòsit inicial que era crear el meu propi curtmetratge.

En un principi em sentia realment atreta pel tema, ja que sempre m'han agradat les pel·lícules i la veritat últimament havia vist diversos curts per les xarxes socials, i havia pensat que m'encantaria participar en un. Creia que la meva vocació estava més dirigida a la part d'actriu però amb aquest treball he descobert que m'agrada crear. Ho podré fer millor o pitjor, però m'atreu imaginar, m'agrada fer ficció, m'agrada pensar que puc arribar als sentiments de les persones a través d'una història fictícia. Les parts que més he gaudit de tot el procés han estat, escriure les tres idees per el guió, escriure el guió definitiu, imaginar com es comportaria cada personatge, crear el cartell publicitari, el CD i la caràtula.

Amb el procés de creació de Dissortat m'he adonat que realment vaig ben encaminada amb el que vull ser en un futur. Vull ser publicista i crec que és una feina molt creativa i amb la que em realment sentiré bé. A més no descarto la possibilitat de treballar en un rodatge, perquè m'ha agradat la experiència, però això si, espero que com a publicista. El que també m'ha fet veure aquest curtmetratge és que trobo a faltar les classe d'art dramàtic i que les hauria de reprendre.

Per acabar, vull dir que espero que tot aquell que llegeixi aquest treball s'adoni de tot el procés que hi ha darrere un film, i que valori a tota i cada una de les persones que hi participa en ell. A més també espero que amb el

projecte s'entengui que per rodar un curtmetratge allò que cal realment són ganes i dedicació, que no m'hagués imaginat dirigint un curt, però que és una feina agraïda i satisfactòria si t'hi dediques i ets constant.

8.AGRAÏMENTS

En primer lloc agrair a la meva tutora de recerca, Carmen Julià, per guiar-me i corregir-me quan ho he necessitat.

Gràcies a Éric Lentijo per oferir-se a fer el paper de Max, el protagonista tot i que actuar no és la seva gran passió i per ser un gran recolzament per mi.

Gràcies a Enric Lüttich, el meu pare, per ajudar-me en tot el que li ha estat possible, per recolzar-me en els moments que pensava que em tornaria boja, per buscar solució a tots els problemes i per actuar com a Biel.

Gràcies a Joana Gómez, la meva mare, per buscar solució als meus problemes, per haver estat el meu gran pilar i per donar-me idees de com gravar certes escenes.

Gràcies a Juan Relva, el meu tiet, per oferir-se a fer d'extra.

Gràcies a Andrea Vegas, la meva cosina, per ajudar-me en la creació del cartell publicitari de la pel·lícula.

Gràcies a Emma Fuentes, la meva professora particular, per ajudar-me en tot el que ha pogut, per preocupar-se per la meva feina, i per facilitar-me alguns programes.

9.REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

El significado del film- Bordwell. Barcelona: Paidós, 1996.

Las teorías de los cineastas- Aumont. Barcelona: Paidós, 2004.

Escribir televisión: Manual para guionistas-María Teresa Forero. Buenos Aires: Paidós, 2002

Cómo escribir el guión perfecto- Philip Parker. Barcelona : Robinbook, 2010

Debutar en el cortometraje. – Chris Patmore. Barcelona:Acanto, 2007.

Así se crea el cine: métodos prácticos, para realizar el Guión, la Producción, la Dirección, el Rodaje- Jaime Puig.

<http://www.youtube.com/watch?v=PDPxbjgySK4>

<http://www.lapaginadelguion.org/>

http://motion.kodak.com/motion/uploadedFiles/EssentialRefGuide_es.pdf

http://greav.ub.edu/relatosdigitales/PDF/Tutorial_guionliterario_castellano_v1.pdf

<http://www.youtube.com/watch?v=KPmXw7KT33c>

<http://itematika.com/>

<http://www.ucm.es/data/cont/media/www/pag-32455//GUIO%CC%81N.pdf>

<http://www.blogdecine.com/respuestas/hermanos-lumiere>

<http://listas.20minutos.es/lista/las-mejores-peliculas-de-thriller-193200>

<http://listas.20minutos.es/lista/las-mejores-peliculas-de-drama-190987//>

<http://listas.20minutos.es/lista/las-mejores-peliculas-de-comedia-227946/>

<http://listas.20minutos.es/lista/las-mejores-peliculas-de-romance-272483/>

<http://listas.20minutos.es/lista/las-100-mejores-peliculas-de-accion-147804/>

<http://listas.20minutos.es/lista/las-100-mejores-peliculas-musicales-149440/>

<http://listas.20minutos.es/lista/las-mejores-peliculas-de-animacion-191083/>

<http://www.youtube.com/watch?v=edwSXPnc78>

<http://www.youtube.com/watch?v=yHS7v3jIIg>

http://motion.kodak.com/motion/uploadedFiles/plugins_acrobat_es_motion_newsletters_filmEss_10_film-crew.pdf

El vendedor de sueños

<http://www.youtube.com/watch?v=2qlelZUDBOY>

¿Que significa virgen?

<http://www.youtube.com/watch?v=Q0IHckQbw2Q>

La culpa

<http://www.youtube.com/watch?v=FiikS2xRSdE>

The spirit of the christmas

<http://www.youtube.com/watch?v=uYJ-7YGZr4k>

Historia de un letrero

http://www.youtube.com/watch?v=9NKvF_zYyXI

The power of words

<http://www.youtube.com/watch?v=Hzgim5m7oU>

What is that?

<http://www.youtube.com/watch?v=mNK6h1dfy2o>

Bad animals

<http://www.youtube.com/watch?v=SINyT5hdpF8>

Llums d'Estiu

<http://www.youtube.com/watch?v=2HOS-nhL94E>

Aïllat

<http://www.youtube.com/watch?v=xLYtNCGIkSY&feature=c4-overview-vl&list=PLCA136C6DF0ED98D6>

Diumenge

<http://www.youtube.com/watch?v=w87VI4Se-Hc>

La cita

<http://www.youtube.com/watch?v=6qa3iSb8ZmY>

Mamás y Papás

<http://www.youtube.com/watch?v=GcRY4YQNVQg>

El orden de las cosas

<http://www.youtube.com/watch?v=hfGsrMBsX1Q>

Pecera

<http://www.youtube.com/watch?v=V-LtlnBFRxA>

¿Bailamos?

<http://www.youtube.com/watch?v=VygYV-nl-KM>

Reykjavík

<http://www.youtube.com/watch?v=CWYbAE58nss>

Una lliçó de vida

http://www.youtube.com/watch?v=oBRe0PaU_Zs

Vendetta - Interactive Adventure - Introduction

<http://www.youtube.com/watch?v=LwvWDdNJMUK>

Hyde

<http://www.youtube.com/watch?v=EdL3dzIDMIA>

Todo ha cambiado

http://www.youtube.com/watch?v=_xy6DBdcB-8

Desnúdame

<http://www.youtube.com/watch?v=G-t1BtBBYTw>

Manzanas azules

http://www.youtube.com/watch?v=-x_OMdVHfy0

Guapa (Gua! Pa!)

<http://www.youtube.com/watch?v=w1M5NxGPRR4>

Mil razones

<http://www.youtube.com/watch?v=Osg-qP3qgg4>

No soy como tú

<http://www.youtube.com/watch?v=E4B3lq8XDdE>

La suerte de la fea a la bonita no le importa

<http://www.youtube.com/watch?v=N4BFuVXT5nU>

No quiero volver solito

<http://www.youtube.com/watch?v=dbl2DpQuuRI>

Heterofobia

<http://www.youtube.com/watch?v=VGPFPMRmdAk>

La leche y el agua

http://www.youtube.com/watch?v=_x-HjZDpXhM

¿Mamá?

http://www.youtube.com/watch?v=NL_4vII_h38

No sabes cuanto te he echado de menos

<http://www.youtube.com/watch?v=gjaCzbJ79f4>

Última gota de amor

<http://www.youtube.com/watch?v=feRPCP-j7gY>

La historia de siempre

<http://www.youtube.com/watch?v=H9J-6Naj5L0>

Diez minutos

<http://www.youtube.com/watch?v=gwmFszGS-X0>

El examinador

<http://www.youtube.com/watch?v=TxEM6PjWifk>

Recuerda

http://www.youtube.com/watch?v=32_y8jriH6o

¿Me quieres?

<http://www.youtube.com/watch?v=cCcQ97opboE>

Ya no te quiero

<http://www.youtube.com/watch?v=JrIsf4jF4SY>

Dinero facil

http://www.youtube.com/watch?v=_YIbT2i1ksI

A magic moment

<http://www.youtube.com/watch?v=vMbHTY3eIC8>

Souls

<http://www.youtube.com/watch?v=oNmKcE05rY0>

First year

<http://www.youtube.com/watch?v=EEPHLC6dMGA>

¡Que te den por culo!

<http://www.youtube.com/watch?v=vU6-MWBK8n4>

Muñecas Rusas

<http://www.youtube.com/watch?v=870OnFAIVZ8>

10.ANNEXOS

10.1.Entrevista a Jordi Estapé

1.Quan et van començar a interessar els curtmetratges?

Els curtmetratges, jo no els definiria com el meu centre d'interès, jo crec que el meu centre d'interès és el cine i l'audiovisual. Aquesta afició la conservo des de que tenia uns 9 anys, quan gravava Stop-Motions i petits videos de format televisiu per la família. Era també un gran video-aficionat. Fa 4 anys que vaig dirigir el meu primer curtmetratge i, més tard, amb Escena 0, on he desenvolupat les meves habilitats i les he millorat.

2. Què et va decidir a gravar el teu primer curtmetratge?

Penso que va ser per les ganes d'explicar una història, sempre és així, tu tens un missatge i el vols transmetre a la gent que t'envolta. Quina millor manera hi ha de fer-ho, que passant una bona estona amb els amics que comparteixen la teva mateixa afició? Així doncs seria clarament per diversió i per les inquietuds que tenim els joves per expressar el que sentim.

3.Què és Escena 0?

Escena 0 és una productora de cinema independent i amateur formada per 4 Joves de Mataró, de diferents instituts, Marc Vilajuana, Joan Canal, Eric González i Jordi Estapé. El nostre objectiu, a part de crear un producte de qualitat, és també desenvolupar les nostres habilitats i divertir-nos mentre creem cultura.

4.Com vas optar a la possibilitat de treballar en Escena 0?

De fet, vaig crear-la jo mateix, juntament amb altres amics . Va ser gràcies a apuntar-me a un curset d'estiu de cinema al Tres Roques Jove 2011 on vaig conèixer els meus companys que ara formen amb mi la productora

5.Què vas sentir en el moment d'acabar l'edició del teu primer curt?

Si ens referim al primer curt d'Escena 0, que és el que jo considero com a un curt decent per ser presentat en públic, haig de dir que em vaig sentir molt nerviós i ple de dubtes. No sabíem com la gent reaccionaria. Tot i això, sempre dic, que veure el que fa uns mesos eren idees, posades en una pantalla en forma d'imatges i so, no té preu. És una sensació que implica molta satisfacció, però també inseguretats i decepció. El que veus, no és sempre el que havies pensat en un principi.

6.A l'hora d'escriure un curt, segueixes algun tipus de metodologia, de pautes o de rituals?

A Escena 0, comencem amb una pluja d'idees en un Bar, o una conversa amb algun dels membres base de la productora, d'on en surt una idea base. Aquesta idea, es va desenvolupant i se li van afegint altres idees personals de cada membre. Llavors, el resultat, és el que jo anomeno un dossier d'idees, un document on exposem més o menys el que tenim, les referències o inspiracions, una primera estructura de la història i també un estudi de la viabilitat del que volem fer. Òbviament, com no tenim pressupost intentem crear sempre basant-nos en si és possible el que volem fer.

A partir d'aquestes idees es desenvolupa un argument de la pel·lícula. Intentem seguir una estructura cinematogràfica. Intro, presentació de personatges, nus, clímax i desenllaç. O també l'estructura dels tres actes. (Segurament ja coneixes). Aquest procés és supervisat per la resta de l'equip.

Un cop aprovat l'argument, es comença a escriure el tractament. Un resum de cada una de les seqüències. Paral·lelament, sempre es comprova la viabilitat del que s'està escrivint.

Finalment, quan el tractament ha estat aprovat per tot l'equip, s'escriu el guió. Aquest guió serà revisat fins unes 4 o 5 vegades i reescrit. Així doncs, finalment es passa el guió a l'equip perquè puguin començar a treballar. (Fotografia, producció, vestuari)

7. On i com has après tot el que saps sobre cinema i, en concret, sobre els curtmetratges?

EXPERIÈNCIA. És el més important. Escriure, rodar moltíssim, escoltar els que més en saben, aprendre dels teus companys. Et recordo que faig 1r de BATX, ningú m'ha ensenyat res oficialment, a part de algun curs de guió i direcció que he fet algun cop.

S'aprèn també veient molt de cine i imitant aquells que en saben.

8. Creus que hi ha algun element imprescindible per gravar un bon curt? Quin?

Un bon equip. I una bona història per explicar. Són els dos punts claus.

"A film maker needs an Army" deia Orson Welles. Necessitem un exèrcit d'equip per tirar endavant un curt. Ells són el millor regal que pots tenir.

9. Quantes hores dediques a escriure un guió?

Jo ho comptaria amb mesos, si no et fa res. Per fer tot el procés descrit abans serien uns 2 mesos com a màxim. 4-5 setmanes com a molt mínim.

10. Em podries explicar tot el procés de creació d'un curtmetratge?

Ocuparia moltes pàgines! Te'l puc resumir.

1. Pluja d'idees.
2. El·laboració del guió: Ja explicat.
3. Producció: Buscar equip, actors, finançament si cal, material, localitzacions, assajos, reunions d'equip...
4. Rodatge: Rodar el film
5. Edició: Editar un primer tall d'imatge, modificar molt, editar so, editar color, editar estètica i titulació i fer la Banda Sonora.
6. Estrena

I epíleg que seria escoltar les crítiques d'aquells qui veuen el curt per assolir el teu OBJECTIU: MILLORAR

11. Tens algun director o creador de curts com a referent? I algun curt o film de referència?

De curtmetratges, no. Sempre que hem agafat un referent ho hem fet des del món del llarg metratge. Te'n esmento dos que m'han marcat a mi personalment:

Alfonso Cuaron – Per el seu guió impactant i els seus plans seqüència.

Benh Zeitlin – Jove americà que també va començar amb una productora d'amics i que aquest any va ser nominat per l'oscar en la seva pel·lícula de cine independent: "Beasts of the Southern Wild

12. Quin consell li donaries a algú que s'inicia en el món del curtmetratge?

Torno a repetir, que trobi el seu exèrcit de professionals, el seu equip i que no pari mai de rodar. "Si pot ser pensat, pot ser rodat" va dir en Kubrick, ànims i endavant!

10.2.Enquesta pensada per a nois d'entre 15 a 19 anys

Quin tipus de film preferixes?

- Thriller
- Ficció
- Comèdia
- Musical
- Terror
- Romàntic
- Drama
- Acció

Quins temes t'agraden per una pel·lícula?

- Quotidians i propers
- Màgics
- Abstractes
- Ficció

Quin tipus de personatges són els que més et conmoven?

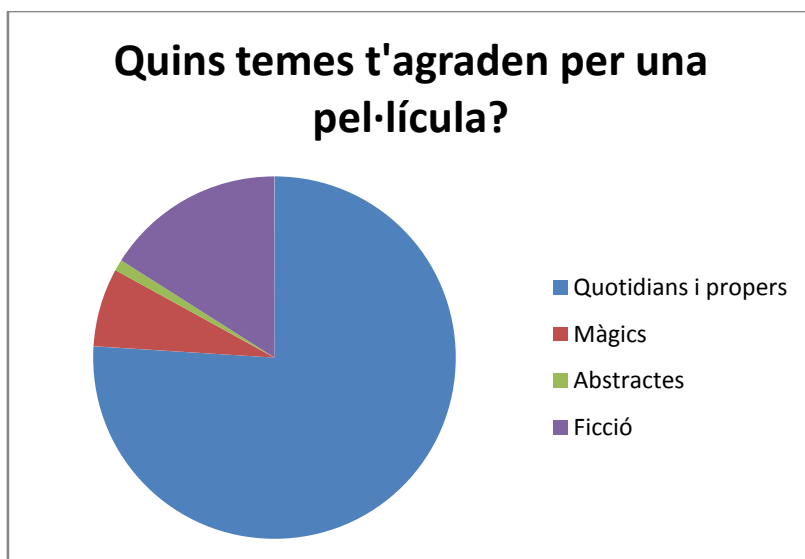
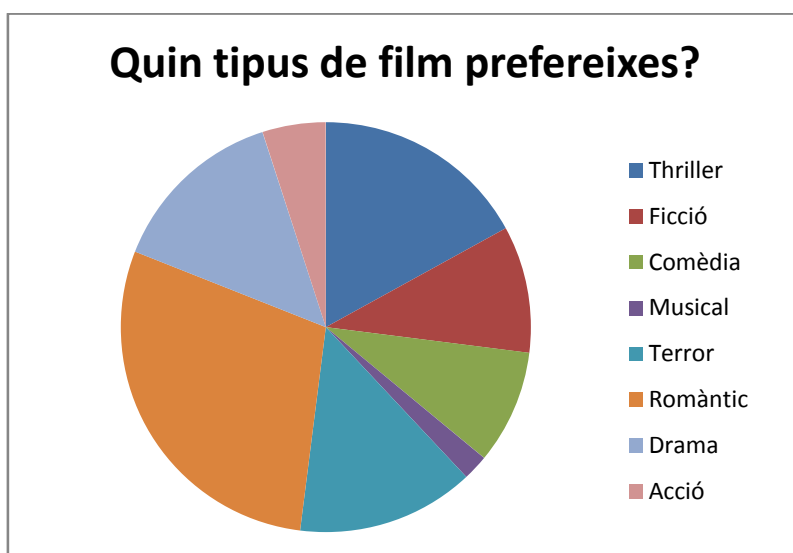
- Adolescents
- Nens
- Adults
- Herois
- Monstres
- Fantàstics/Mítics

Què preferiries si et donessin a escollir:

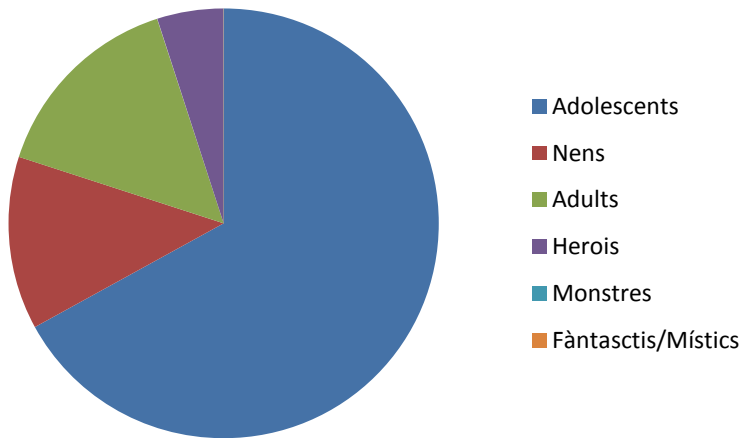
- Llegir un llibre
- Veure una pel·lícula

Anomena la millor pel·lícula que hakis vist.

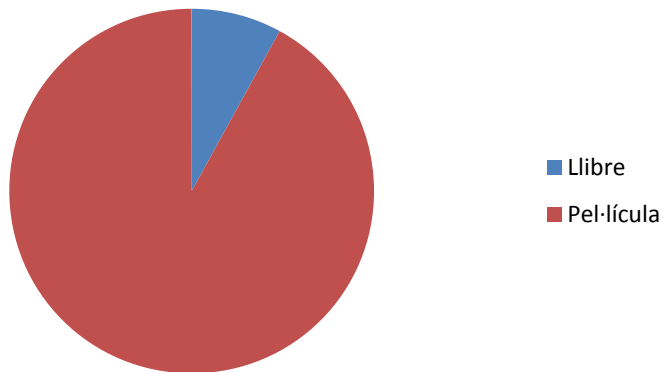
10.2.1. Buidatge enquesta realitzada a 100 nois i noies d'entre 15 a 19 anys.

Quin tipus de personatges són els que més et commouen?

Què preferiries si et donessin a escollir:

Anomena la millor pel·lícula que hages vist.

Les tres pel·lícules més repetides han estat: "La vita è belle", "A walk to remember" i "The last song"

10.3.Proposta Margarida Bassols

- a)** Decidir quina mena de personatges intervindran en el guió del curt (joves? adults? infants? homes? dones? estudiants? treballadors? "pijos"? ecologistes?...)
- b)** Repassar què diuen els professionals sobre la manera de construir un personatge.
- c)** Fer un treball de camp per determinar algunes característiques de la mena de personatges que s'hagin triat (enregistrar en situacions informals companys, família, qui calgui que s'atingui a la tipologia dels personatges escollits).
- d)** Determinar alguns trets verbals que els caracteritzin.
- e)** Aplicar-los sobre els personatges de ficció.